

Zepp-LaRouches tale ved Den Internationale Fredskoalitions møde : Strategisk overblik

15. marts 2024 (EIRNS) – De indledende bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, kom med i dag til IPC's 41. møde, udgør et fremragende strategisk overblik:

Helga Zepp-LaRouche: Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Krigsfaren er tydeligvis ikke blevet mindre, og en af dem, der har udtrykt det klarest, var pave Frans, som for næsten to uger siden opfordrede ukrainerne til at hejse det hvide flag og have modet til at forhandle en løsning på plads med Rusland. Det har skabt en utrolig storm i mainstream-medierne, som beskylder paven for at opfordre til overgivelse og fordreje det, han sagde, på forskellige måder. Da kardinal Parolin, som er en slags udenrigsminister i Vatikanet, så forklarede, hvad paven havde sagt, fordrejede mainstreammedierne det igen og sagde, at Vatikanet trækker i land, at han korrigerer paven. Det gjorde han overhovedet ikke. Kardinal Parolin satte bare andre ord på ved at sige, at "risikoen for, at verden er på vej mod en fatal atomkrig, er reel." Jeg tror, det er præcis det, vi står over for lige nu. En af dem, der angreb paven, var Josep Borrell, EU's såkaldte udenrigsminister, som sagde, at paven gik ind i en have, hvor han ikke var inviteret. Borrell har alle disse mærkelige billeder af en have; han mener, at Europa er en have, og resten [af verden] er en jungle, så det er ikke helt klart, hvad han mente med denne udtalelse.

I en meget vigtig relateret udvikling, hvor vi virkelig er på

kanten af at krydse den røde linje, hvor udviklingen mod atomkrig kan tage afgørende skridt, er opstillingen af Taurus-krydsermissilet, hvor oppositionen i Tyskland endnu en gang havde forsøgt at få en afstemning i Forbundsdagen, som heldigvis blev afvist. Men det er ikke en grund til at være rolig, for de vil helt sikkert forsøge igen, og selve regeringskoalitionen var fuldstændig splittet.

Peskov, talsmand for Kreml, angreb den måde, Washington havde fordrejet det interview, som Putin havde givet til RIA Novosti den 13. marts, hvor han meget klart tilkendegav, under hvilke betingelser Rusland ville bruge atomvåben. Ifølge Peskov blev dette derefter fordrejet af Karine Jean-Pierre, som er pressesekretær i Det Hvide Hus, som sagde, at Putin havde brugt hensynsløs retorik og truet med brug af atomvåben. Det gjorde han ikke, og det korrigerede Peskov; han sagde, at det, Putin sagde, var, hvad grundene ville være, hvis Rusland ville gøre brug af atomvåben. Nemlig, at hvis Ruslands eksistens er på spil og truet, vil Rusland under disse forhold, selv hvis det kun er en konventionel krig, ty til atomvåben. Det er tydeligvis ikke Rusland, der presser på; det er NATO og Vesten, der kører det ud over kanten. Naturligvis udelod denne talsmand fuldstændig, hvad Putin også havde sagt, nemlig at hverken han eller nogen anden i den russiske ledelse på noget tidspunkt havde overvejet at bruge atomvåben i Ukraine. Så det hænger stadig i luften.

Fra tysk side er bremserne foreløbig trukket. I dag er der et meget vigtigt møde med Macron og Scholz og Polens [premierminister] Tusk. Så jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men Macron presser stadig på for, at NATO-tropper potentielt skal indsættes i Ukraine; hvilket Scholz heldigvis indtil videre modsætter sig. Men det hele hænger i en tynd tråd, for hvis der skulle opstå en regeringskrise, og oppositionen kommer til, er de fulde af høge, som intet hellere ville end at indsætte Taurus-krydsermissiler. Så den situation er stadig ekstremt skrøbelig.

Den anden store krise, i Sydvestasien, er også meget ustabil og skrøbelig. Den nye udvikling er helt klart, at senator Chuck Schumer for nylig gik ud og krævede, at Netanyahu skulle træde tilbage, og at der skulle afholdes nyvalg i Israel. Han beskyldte Netanyahu for ikke at tjene Israels sikkerhed ved at gøre Israel til en pariastat. Det er ret interessant, for Schumer har aldrig tidligere sagt et ord imod Israel. Det kan være en reaktion på det, Netanyahu sagde på AIPAC-mødet [American Israel Public Affairs Committee] den 12. marts; nemlig at der ikke er noget alternativ til total sejr, hvilket betyder, at kampen vil fortsætte, indtil den sidste Hamas-person er udryddet. Så det er stadig uvist. Men alle disse udviklinger har allerede forårsaget en næsten uoverstigelig kløft mellem landene i det Globale Syd og det såkaldte kollektive Vesten. Man kunne se det på en fælles pressekonference, som kansler Scholz netop har holdt sammen med Malaysias premierminister Anwar Ibrahim, hvor Scholz gentog sin vante holdning om, at den tyske politik over for Israel ikke har ændret sig, at de har ret til selvforsvar, humanitær hjælp, frigivelse af gidsler, en tostatsløsning; men dybest set ikke sagde noget af relevans der. Til det svarede premierminister Anwar – og det giver en fornemmelse af, hvordan resten af verden opfatter det – han sagde: “Hvordan kan I nogensinde finde en løsning, hvis I er så ensidige? Hvad med de 60 års grusomheder? Hvad med bosætternes opførsel? Er det ligegyldigt? Hvor har vi smidt vores menneskelighed hen? Hvorfor har du denne dømmende holdning? Fordi palæstinenserne er farvede? Fordi de har en anden religion? Hvad med de tusinder og atter tusinder af mennesker, siden Nakba fandt sted i 1948?” For en premierminister at sige til en kansler og de facto anklage ham for racisme – “Er det, fordi de er farvede?” Det giver dig en fornemmelse af, hvorfor du ikke kan finde en løsning, hvis du er ensidig. Hvis man kræver en diplomatisk løsning, betyder det ikke, at den ene eller den anden side har ret; det betyder bare, at hvis man ikke erkender, at en fortsættelse af drabene vil føre til en katastrofe for os alle, og det har alle de kritikere, der

kritiserer dem, der kræver en diplomatisk løsning, fuldstændig udeladt.

Vi fra Den Internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet vil noget mere. Vi mener, at kun hvis man ændrer de underliggende aksiomer, det paradigme, der får folk til igen og igen at komme med geopolitiske såkaldte løsninger; at kun hvis man ændrer det og går over til en helt anden tilgang, som det vi foreslår med Oase-planen for Sydvestasien. Det sydvestasiatiske økonomiske udviklingsprogram, som bør omfatte alle lande, ikke kun Israel og Palæstina, men Irak, Afghanistan, Syrien, Yemen og alle de lande, der er blevet ødelagt af de endeløse krige, de skal genopbygges. Og der skal findes en fælles platform, så alle har en fremtid, og de kan forholde sig til et fælles bedste som vejen til at komme ud af dette hul.

Nu har jeg nogle gode nyheder. Nemlig at Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, professor Dr. Manuel Hassassian, som er karrierediplomat, har en lang og fremragende akademisk karriere bag sig, også i USA. [Han var leder af Bethlehem Universitet på Vestbredden, og var uddannet og professor ved mange universiteter i Mellemøsten, USA og Europa-redaktør]. Han er kommet ud med et fremragende interview, hvor han fuldstændig bakker op om Oase-planen. Jeg synes, vi skal bruge det interview til at få flere mennesker til at deltage i vores konference den 13. april. Så jeg synes, der er mange andre håbefulde tegn på, at folk virkelig tager godt imod ideen. Så selv om vi ikke bør være mindre opmærksomme på faren, som man kan sige stiger dagligt, er det også klart, at hvis der handles beslutsomt, er der håb om, at vi kan vende situationen. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Foto: Schiller Institute

Schumer meddeler Bibi: “Du er blevet fundet utilstrækkelig

Den 14. marts 2024 (EIRNS) – Efter “MacBibi” Netanyahu's AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at “mistilliden til Netanyahu's evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg,” fortalte kong Bibi de forsamlede: “Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen.”

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af “efterretningssamfundet”, samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde tilbage: “Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser... Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt... På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning.”

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. "Der er en grænse for tyrannens magt", især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA's forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: "Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?" Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at "de ikke rigtig er der for at kæmpe", advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: "Risikoen for en skæbnesvanger 'retning mod atomkrig er en virkelig risiko... Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forskanse sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred."

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen, og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben,

arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza, sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralisk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

Interview med Yaffa Ibreighith om angrebet på Gaza

Den 11. mar. 2024

Diane Sare interviewer Yaffa Ibreighith, som voksede op på den israelsk besatte Vestbred, og som beskriver baggrunden for det igangværende folkemorderiske angreb i Gaza og vigtigheden af, at amerikanerne handler for at tvinge regeringen til at ændre kurs.

Schiller Instituttets video- interview med Palæstinas Ambassadør til Danmark H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian den 13. marts 2024

Interviewet af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, den 13. marts 2024.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian har haft en anset karriere inden for den akademiske og diplomatiske sfære. Hans akademiske ekspertise er inden for internationale relationer og konfliktløsning. Han er uddannet i Jerusalem, på American

University i Beirut, og har opnået sin MA i internationale relationer og PhD i statskundskab på Toledo og Cincinnati universiteter i Ohio i USA. Han var professor og til sidst Executive Vice President på Bethlehem University på Vestbredden i Palæstina. Han underviste i konfliktløsning mellem Israel og Palæstina sammen med den israelske professor Edward Kaufman på universitetet i Maryland i 26 år.

Han var også PLO's førende rådgiver i spørgsmålet om Jerusalems status.

H.E. Ambassadør Prof. Dr. Manuel Hassassian blev derefter Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Storbritannien i 13 år, Ungarn i et år og senest Danmark i de sidste fire år.

Ambassadørens artikler i Palestine-Israel Journal: <https://www.pij.org/author/326> Mere omfattende CV: <http://passia.org/personalities/351>

Interviewet dækker mange områder, herunder især det påtrængende behov for at stoppe det nuværende folkemord i Gaza og volden og undertrykkelsen på Vestbredden, og fordømmer de vestlige politiske leders manglende støtte til at stoppe krigen; behovet for anerkendelse i FN og internationalt af en uafhængig palæstinensisk stat, og hvad det vil kræve i Israel at nå dertil; hans støtte til LaRouche-organisationens video "Oase-planen: LaRouches løsning på Mellemøsten" og ideen om fred gennem økonomisk udvikling for Israel og Palæstina; om hans kursus i israelsk-palæstinensisk konfliktløsning på University of Maryland; og hans varme lovprisning af Schiller Instituttet.

Se den 14 min. lange video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East fra LaRouche Organization:

Engelsk: <https://youtu.be/hjffHIIiXPmE>

Arabiske undertekster: https://youtu.be/551_XoiKUHA

Tilmeld dig Schiller Instituttets gratis online-konference lørdag den 13. april 2024 kl. 11 EDT; 17 dansk tid: Oase-

planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt: Palæstinensisk Mission i Danmark: +45 33 93 22 39; www.infopalestine.dk; info@infopalestine.dk

Schiller Instituttet i Danmark: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Schiller Instituttets hjemmesider:

Engelsk: www.schillerinstitute.com

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Arabisk: <https://t.me/larouchearabic>

Internationale eksperter advarer om faren for atomkrig i dag

Ikke korrekturlæst

Det 40. ugentlige onlinemøde i træk i Den Internationale Fredskoalition den 8. marts åbnede med en advarsel fra Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche om, at vi fortsat flirter med atomkrig. Hun nævnte den igangværende NATO-øvelse "Steadfast Defender", hvor 90.000 tropper ligefrem øver en krig mod Rusland, som et eksempel på det overophedede miljø. I stedet for at se på den stigende fare for Tredje Verdenskrig, som den nylige skandale med den lækkede lydfil, hvor tyske militærofficerer diskuterer hemmelige midler til at gå direkte ind i krigen i Ukraine, har ført til, fokuserer de

etablerede medier deres opmærksomhed på spekulationer om, hvem der har lækket lydfilen.

Med hensyn til situationen i Sydvestasien sagde hun, at konflikten i Gaza er drevet af geopolitiske motiver og ikke kan ses adskilt fra Ukraine. Flere af FN's særlige rapportører kalder det nu folkedrab, gør opmærksom på den voksende fare for hungersnød og siger, at det er forsætligt fra Netanyahu-regimets side. En undersøgelse af folkedrab vil uundgåeligt bringe os til spørgsmålet om USA's og Tysklands involvering og skyld. Oase-planen, som foreslået af Lyndon LaRouche i 1975, er den eneste vej ud af denne forfærdelige situation.

Zepp-LaRouches strategiske overblik blev efterfulgt af militær- og efterretningseksperter, der uddybede krigsfaren.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon, bemærkede, at Ukraine-krigen var hovedpunktet i præsident Bidens "State of the Union"-tale og understregede, at hver gang en præsident siger, at han ikke vil sende amerikanske tropper, er det næsten et løfte om at gøre det modsatte.

Den tyske oberstløjtnant Ulrich Scholz (pensioneret), en tidligere NATO-planlægger og underviser i luftkrigsførelse, advarede: "NATO-landene har ikke trænet sammen i årtier og er ikke i stand til at gå i krig. Hvis amerikanerne ikke gør det, er der ingen, der vil påtage sig opgaven." Med hensyn til krigspropagandaen i Europa sagde han: "Al den krigssnak er en øvelse i at redde ansigt. De vil ud af det." Hans råd? "Find et område, hvor vi har fælles interesser, og stop skyderiet."

Helga Zepp-LaRouche afbrød forløbet for at fortælle, at den amerikanske ambassade i Moskva nu har rådet amerikanerne til at undgå store forsamlinger i Moskva i 48 timer, da ekstremister planlægger at angribe sådanne begivenheder. Talrige lande, som rutinemæssigt efterligner USA's udenrigspolitiske gestus, har fulgt trop.

Den tidligere amerikanske diplomat, CIA-officer og næstformand for National Intelligence Council, Graham Fuller, fortalte forsamlingen: "Det grundlæggende problem for verdens stabilitet i dag ligger i USA's manglende evne til at gennemskue situationen, til at forstå de geopolitiske forandringer i verden i dag."

Han sagde, at USA ikke længere er den eneste supermagt; USA kan ikke indse denne virkelighed, og det er faren. "Et af problemerne ved demokrati er, at man er nødt til at mobilisere hele befolkningen til at gå i krig... Man er nødt til at dæmonisere fjenden, dæmonisere Putin, gøre det til en kamp mellem det absolut gode og det absolut onde." Fuller hævdede, at fortalervirksomhed for demokrati bliver brugt som et våben, men vi støtter ikke demokrati, når det er ubelejligt. "Vi har et USA i dag, som måske er den mest ideologisk drevne nation i verden."

Prof. Richard Sakwa, britisk professor emeritus i russisk og europæisk politik ved University of Kent, advarede: "Vi befinder os nu ved randen af den tredje verdenskrig." Han sagde, at vi bør skelne mellem to niveauer: verden, som den blev struktureret som reaktion på Anden Verdenskrigs rædsler, med FN og international lov i ånden af "Aldrig mere"; og det paradigme, der erstattede dette efter 1989, eller hvad han benævnte den "Anden Kolde Krig."

I den første kolde krig fortsatte diplomatiet. Men da Obama udviste de russiske diplomater som svar på ubeviste beskyldninger, blev diplomatiet ødelagt. "Der opstod et politisk Vesten baseret på koldkrigstænkning." Sakwa sagde, at der er en voksende konsensus imod dette i det "Politiske Øst". De promoverer en idé om et fælles rige i opposition til Vestens imperialisme. "Det Globale Syd og det Politiske Øst kan holde os tilbage fra at bevæge os fra foden til toppen af en Tredje Verdenskrig."

Det mexicanske kongresmedlem Benjamín Robles Montoyas

udtalelse den 6. marts i Mexicos deputeretkammer blev vist for alle de fremmødte. Kongresmedlemmet understregede: "Vi er nået til afgrunden af en atomkrig... At opnå fred gennem udvikling, det er vejen."

Professor Steve Starr, tidligere direktør for University of Missouri's Clinical Laboratory Science Program og forfatter i Bulletin of Atomic Scientists, advarede om, at faren for krig øges af, at Joe Biden er på valg og ikke kan ses som en taber af krigen i Ukraine. Han sagde, at "faren for atomkrig i høj grad forværres af falske fortællinger", såsom den, der siger, at vi kan bruge taktiske atombomber til at få Rusland til at trække sig tilbage. Den elektromagnetiske puls, der genereres af et enkelt atomvåben, som detoneres over USA, kan ødelægge hele vores elnet, alle solid-state kredsløb og computere. Et atomvåben på 800 kiloton, som detoneres direkte over et mål som Manhattan, vil antænde en ildstorm over et område på 100-150 kvadratkilometer. Hver side har tusindvis af atomvåben, og den efterfølgende røg og sod fra deres atomdetonationer ville danne et globalt stratosfærisk lag, der reducerer sollyset, der når jordens overflade, og standser landbruget i 10 år, i det, der kaldes "nuklear hungersnød."

George Koo, pensioneret specialist i handel mellem USA og Kina, var enig med oberst Black: USA har en tendens til at sige én ting og gøre det modsatte. Han sagde, at USA sender et signal til Filippinerne og Taiwan og opmuntrer dem til at starte stedfortræderkrige med Kina. Regeringen i Republikken Kina er helt klar over, hvem der står bag dette. Som svar vil de udslette amerikanske flådestyrker i deres nabolag.

Humanity for Peace-koordinator Anastasia Battle præsenterede en rapport om mødet den 2. marts i Detroit, "Emergency Conference for Peace in Gaza: The Children of God Cry Out for Justice," i New Bethel Baptist Church i Detroit, C.L. Franklins historiske kirke, hvor Dr. Martin Luther King, Jr. holdt en tale i 1966. Ni videoer af talerne er nu tilgængelige på YouTube.

Ray McGovern, medstifter af organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity, mindede deltagerne om, at præsident John F. Kennedy i sin tale på American University den 10. juni 1963 advarede om, at vi aldrig må give en modstander valget mellem et ydmygende nederlag og atomkrig. Det er netop det valg, den russiske præsident Vladimir Putin står over for nu, hvor han skal genvælges. Han præsenterede sin vurdering af Vladimir Putin: "Jeg vil sige, at han er en statsmand, og han er en ret kølig mand." McGovern fortsatte med ironisk at citere tidligere præsident George W. Bush: "Man skal ikke 'misunderestimere' russerne."

McGovern præsenterede nogle provokerende spekulationer om den nylige fratrædelse af udenrigsministeriets harpe Victoria Nuland. Han påpegede, at vi ikke har set hele lækagen fra de tyske officerer. Hvis Rusland opsnappede det, gjorde USA's National Security Agency det også. Måske arbejdede Nuland bag alles ryg sammen med den tyske forsvarsminister Boris Pistorius om at overføre Taurus-missiler til Ukraine. McGovern understregede, at dette er spekulationer, men en forklaring så sandsynlig som nogen.

Dette blev efterfulgt af en diskussionsrunde, hvor mange nye deltagere præsenterede sig selv. Afslutningsvis anbefalede Helga Zepp-LaRouche, at amerikanerne allierer sig med det Globale Syd. "Tegnene på håb er små, men nogle gange, når man er i en krise, kan selv små tegn på håb forårsage et skift." Som et sådant tegn på håb nævnte hun det voksende antal ledere, der har tilsluttet sig Lyndon LaRouches Oase-plan for fred i Sydvestasien.

Webcast: Faren for atomkrig skal tages alvorligt Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 13. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 13. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlinger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Vi har meget at dække i dag, Helga, for der er alle mulige skøre udtalelser fra NATO- og EU-embedsmænd om stedfortræderkrigen mod Rusland fra Ukraine, og opbygningen mod et forventet IDF-angreb i Rafah.

Men jeg ville gerne fortælle om en udvikling i USA efter afslutningen af nomineringerne for hvert parti i primærvalgene i går, og dette er et spørgsmål fra en seer i Europa, som skriver: "Med meningsmålinger, der viser, at få amerikanere ønsker en omkamp mellem Trump og Biden, ser det ud til, at det er præcis, hvad de kommer til at få." Så han spørger: "Er dette det bedste, USA's politiske system kan tilbyde? Og er det for sent for Diane Sare at stille op til præsidentvalget som uafhængig?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hun er helt sikkert den person, der ville have kaliberen til at være en præsidentkandidat og en god

præsident, helt sikkert. Om vi kan gøre det, ved jeg ikke: Det afhænger af, om vi kan mobilisere nok støtte i tide. Det er allerede meget sent i valgkampen, men jeg tror, at det ikke kun sker med et præsidentielt system, som desværre ikke er så demokratisk længere, men mere et plutokrati, hvor det koster 5 millioner dollars eller mere at stille op til Kongressen; til Senatet kan man tilføje et nul, og til præsidentposten har man brug for mange flere penge end det under normale omstændigheder.

Jeg tror, spørgsmålet er, om Diane Sare, Jose Vega og et par andre uafhængige kan samle nok af befolkningen til at være et alternativ? Det er meget svært, og jeg tror, at alt dette er det sene resultat af, hvad det amerikanske etablisement gjorde mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som trods alt stillede op til præsidentvalget otte gange. Og den måde, de behandlede ham på, nu får mange mennesker "LaRouche-behandlingen", men du kan se, hvad resultatet er: Du har et land, der i bund og grund er i forfald. Og man kan kun håbe, at det motiverer tilstrækkeligt mange mennesker til at samle sig om Diane Sare.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om Oasis-planen. Nogen skrev ind: "Hvor vigtig det mexicanske kongresmedlem Robles' støtte til Oasis-planen end er, har der så været nogen støtte til den fra valgte embedsmænd i Vesten, og forventer du, at der kommer nogen?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi er lige nu midt i organiseringen af en konference den 13. april. Jeg kan allerede sige, at vi har et par vigtige støtter, som vi ikke vil offentliggøre før konferencen, men jeg er faktisk ret optimistisk, at hvis vi bare får et par relevante personer, helst kongresmedlemmer, præsidenter, tidligere præsidenter, tidligere folkevalgte, ambassadører af forskellig slags; og så håber jeg, at de unge vil tilslutte sig kravet om Oasis-planen i demonstrationerne for en våbenhvile og fred i Sydvestasien, så tror jeg, det kan tage fart.

Så jeg har ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, andet end at jeg beder dig om at hjælpe os med at finde disse mennesker og være en del af den organiserende kraft for at få det til at ske.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Menashe, som er en hyppig bidragyder. Han spørger, at han som afrikaner gerne vil have dig til at tale om, hvordan Oasis Plan-tilgangen til gensidig økonomisk udvikling kan anvendes til at tackle de udfordringer og muligheder, som afrikanske nationer står over for?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Oasis-planen simpelthen er en skabelon for, hvad man kan gøre overalt, hvor der er mangel på udvikling. Det vigtigste projekt, vi har presset på for nu i tre årtier, er Transaqua-projektet: Det vil hjælpe et halvt dusin lande i hjertet af Afrika ved at omlade 3-4% af vandet fra Congo-floden, som ikke bliver udnyttet, til Atlanterhavet og føre det gennem en kanal og et flodsystem til Tchad-søen. Det ville give kunstvanding til alle nabolandene langs vejen, det ville hjælpe med at overrisle en stor del af Sahel-zonen, det ville give strøm til industriparken og lignende projekter. Det er helt sikkert, at hvis man kan få Oasis-planen, så har vi naturligvis det meget vigtige Ibn Sina-projekt til genopbygning af Afghanistan, og de kan alle integreres i Verdenslandbroen. For i virkeligheden er det hele det Globale Syd, der mangler udvikling, så forhåbentlig kan vi med Oasis Plan-kampagnen og Ibn Sina-projektet, der er på rette vej, virkelig vende denne underudvikling og gøre den sydlige del af halvkuglen til en blomstrende have med skove og gode områder, hvor folk kan leve og trives.

SCHLANGER: Som et opfølgende spørgsmål, der lige er kommet ind, spurgte nogen: "Skyldes den manglende gennemførelse af den slags projekter racisme, neokolonialisme eller bare ren og skær uvidenhed?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det nuværende neoliberale økonomiske system, som dominerer meget af den transatlantiske

sektor, og som rækker ud i de tidligere koloniserede lande ved at bestemme vilkårene for handel og eksport og import og kreditfaciliteter og så videre, det er gearet til at gøre de rige rigere, og det er nu ved at nå et absurd punkt. For hvis milliardærene bliver så absolut rige, at de umuligt kan bruge alle pengene i deres levetid, med sportsvogne og kaviar og alle mulige former for luksus, mens milliarder af mennesker bogstaveligt talt er dømt til knap nok at realisere deres menneskelige potentiale og dø tidligere, er det et system, der ikke kan fortsætte. Og det fortsætter ikke, fordi man lige nu har landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med BRIKS-Plus og andre organisationer i det Globale Syd for at danne et alternativt økonomisk system, og problemet lige nu er, at den nuværende krigsfare, som er gigantisk og bliver større dag for dag – og vi bør bruge noget tid på at diskutere det, fordi det er ekstremt vigtigt, at folk er klar over det – at krigsfaren kommer fra det faktum, at de nuværende etableringer i det Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, de er fast besluttet på at beholde det system, som har givet dem enorme profitter, som de nu er ved at omdanne til en fuldgældig krigsøkonomi! Som i Europa, hvor man forsøger at omdanne hele de europæiske økonomier til krigsøkonomier. Og hvis du ser på aktiemarkedet, aktierne i det militærindustrielle kompleks, så stiger de enormt, men til hvilken pris? Vi er meget hurtigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, og hvor der er fare for, at de to regionale kriser eskalere til en global atomkrig.

Så i en vis forstand er det, hvad vi hurtigst muligt må afhjælpe, og jeg opfordrer alle jer, der så dette program, til at gå sammen med Schiller Instituttet for virkelig at overbevise befolkningerne i det Globale Nord om, at der findes et alternativ, at hvis USA og de europæiske lande ville beslutte at samarbejde med landene i det Globale Syd, ville armene være åbne. Jeg har mange, mange gange hørt ord fra russiske og kinesiske ledere om, at de er villige til at indgå i et sådant samarbejde, men alle disse tilbud er hidtil blevet

afvist kollektivt af Vesten, men det er ekstremt vigtigt, at vi får vendt udviklingen, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi ser ud til at få en række spørgsmål om dette emne. Der er et fra en, der skrev om Putins interview, jeg tror i dag, med RIA Novosti, hvor han beskyldte den "gyldne milliard" for at snylte på andre folkeslag i Afrika, Asien og Latinamerika. Ifølge dette spørgsmål sagde Putin med henvisning til den "gyldne milliard": "Men de må indse, at vampyrballet er ved at være slut." Og så stiller spørgeren spørgsmålet: "Hvad mener han med den 'gyldne milliard'? Og tror du, at det Globale Syd og BRIKS kan gøre en ende på dette parasitiske system uden støtte fra Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Dette interview af Putin med RIA Novosti læste jeg lige før denne udsendelse, og jeg synes virkelig, det er en opfordring til at vågne op. For selvfølgelig vender mainstreammedierne det straks om og siger, at Putin har truet verden med atomkrig, men det er ikke, hvad han sagde. Han sagde, at Rusland er klar, at de stort set er i alarmberedskab, og at deres atomtriadesystem er i alarmberedskab hele tiden. Naturligvis er den russiske atomdoktrin, at hvis den russiske ledelse mener, at Ruslands integritet er på spil, så vil de bruge disse våben. Det er i en vis forstand en alarmklokke, for med Tysklands pres for at levere Taurus-krydsermissilet til Ukraine, som kan nå Moskva fra den ukrainske grænse – det kan ødelægge Kreml, det kan ødelægge de russiske ministerier, og med Macrons opfordring til at indsætte franske og andre NATO-tropper i Ukraine, er vi meget, meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage! Så Putin svarer på det, og han gør det meget klart, at Vesten risikerer civilisationens udslettelse, hvis de bliver ved med at presse på.

Det, han mener med "den gyldne milliard", er simpelthen de mennesker, som jeg har nævnt før, de mennesker, der bevidst eller ubevidst har nydt godt af det neoliberale system. Dette system har undergået en enorm forvandling, for selv om Bretton

Woods-systemet efter Anden Verdenskrig ikke blev, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt det, fordi det på grund af Roosevelts død blev organiseret af Churchill og Truman, så opfyldte det ikke Franklin D. Roosevelts krav om, at Bretton Woods-systemet skulle muliggøre udviklingen af udviklingslandene; men det gjorde noget godt for landene i det Globale Nord: Det skabte mere eller mindre to år med stabilitet og økonomisk vækst; det skabte rammerne for genopbygningen af de lande, der var blevet ødelagt af Anden Verdenskrig; og det skabte stabilitet, det var en periode med velstand i Europa og i USA.

Men så blev det system hugget af. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, var absolut profetisk, da han den 15. august 1971, da Nixon gik fra faste valutakurser til flydende valutakurser, sagde LaRouche, at hvis man fortsætter ad den vej, vil det føre til en ny depression og en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig. Det, han mente med det, var, at hvis man bliver ved med at skubbe til systemet på en sådan måde, at det kun tilgodeser spekulanterne, den skøre idé om, at "penge skaber penge", til ulempe for maskinværktøjssektoren, for industrien på mellemniveau, og det skete gradvist i løbet af de følgende årtier, indtil det punkt, hvor realøkonomien nu er ved at bryde sammen, som i Tyskland, den er i frit fald; Europas infrastruktur er i dårlig stand, og USA's infrastruktur er i forfærdelig stand.

Så der var en slags primitiv ophobning mod realøkonomien, og det er der, vi er nu. Men i mellemtiden gav det en masse mennesker i Europa og USA en meget høj levestandard, relativt set, og det er det, russerne generelt mener med den "gyldne milliard". Hvis du tænker på, at vi har 8 milliarder mennesker, så er der måske en milliard mere i andre lande i Asien og andre steder, som klarer sig godt, men der er milliarder af mennesker, som enten er absolut, forfærdeligt fattige eller ikke klarer sig godt, hvilket betyder, at de ikke har nok at spise, at studere, at opdrage familier. Så jeg mener, at denne forskel mellem den "gyldne milliard", eller

den del af befolkningen, der er relativt velhavende, og det store flertal af mennesker, der er fattige, skal afhjælpes.

Jeg tror, at landene i det Globale Syd er i gang med at gøre det, og jeg tror, at de er i stand til at gøre det på egen hånd, uden støtte fra Vesten. For hvis Vesten vender sig imod dem og siger, vi vil ikke samarbejde med jer, men vi vil forsøge at undertrykke jeres udvikling, så vil landene i det Globale Syd være i stand til at gøre det selv, og de er i øjeblikket indstillet på netop det.

Det eneste problem er, at hvis Nord ikke samarbejder, men forbliver i en geopolitisk konfrontation, er jeg bange for, at det vil føre til Tredje Verdenskrig. Så vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få folk til at forstå, at vi sidder i samme båd, og at enten har vi alle fremgang, eller også har ingen af os.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål om Mellemøstpolitik fra en, der identificerer sig som jødisk amerikaner. Han henviser til rapporten om, at hundredvis af rabbinere har skrevet et brev til Biden, hvor de opfordrer ham til at presse på for en våbenhvile, men at det bedste, Biden kunne gøre, var at sige, at en invasion af Rafah ville være at overskride en rød linje, men at han fortsat vil stå sammen med Israel. Så han spørger: "Hvad kan man gøre for at stoppe det israelske folkemord, hvis Biden ikke gør noget?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg synes, at det, disse rabbinere gør, er præcis det rigtige. Og man kan kun håbe på, at flere vil rejse sig, for det, der sker i Gaza, er en hjerteskrækkende katastrofe, som sætter spørgsmålstegn ved hele menneskehedens moral. Hvis vi ikke kan løse det, så fejler vi som art!

Det er derfor, vi presser så hårdt på for ideen om en Oase-plan, det vil sige ideen om, at der skal være mere vand, mere ferskvand i hele regionen, men især mellem Israel, Palæstina

og naboerne, Syrien, Yemen, Irak og andre lande. For hvis man ser på denne region, er den fuldstændig ørken. De eneste områder, der ikke er ørken, er Golfstaterne, De Forenede Arabiske Emirater, Dubai og andre Golfstater, som har gjort meget for at bringe frisk havvand hertil ved at afsalte havvandet, så det kan drikkes og bliver frisk. Man kan se, at disse kyststrækninger er som oaser! De blomstrer, de er utroligt rige med hensyn til vegetation. Dette har nu stået på i næsten 30 eller 40 år. Så det er frodige haver, frodige marker med alle slags planter, så selv fuglene har ændret deres træk fra vinter til sommer, fordi det er et dejligt sted at hvile og få mad.

Så dette princip kunne anvendes i Israel, i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Jordan; og vi har realiseret et forslag, som Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, nemlig ideen om at forbinde Middelhavet via kanaler til Det Døde Hav, og derfra til Det Røde Hav, og så bruge det afsaltede vand til kunstvanding, til kunstvanding af landbrugsmarker, til skovbrug, til industriparker, til infrastruktur. Så dybest set skal man have en vision om, at hele Sydvestasien om få år kan se lige så tæt udviklet ud som Tyskland. Tyskland er et land med en utrolig veludviklet infrastruktur (selv om den er ved at falde fra hinanden nu, men den er stadig meget udviklet), man har integrerede vandveje, for eksempel Rhinen, hvor der er fragtskibe, der sejler til havne i Holland, så de er forbundet med hele den internationale søhandel. Derudover har man Duisburg, som er en indlandshavn, der er forbundet med jernbaner og motorveje.

Så hvis du tænker på den tætte infrastruktur, som du kan se i Tyskland, er eller har været kilden til udvikling for Tyskland, fordi en integreret, tæt infrastruktur er forudsætningen for en høj arbejdsdeling, forskelligartet produktion; og hvis det ville blive udviklet i Sydvestasien, er der ingen grund i universet til, at alle landene i Sydvestasien ikke kunne have en levestandard som Tyskland, da

det stadig var på vej op (lige nu er det ikke længere). Men Tyskland er en model for, hvornår man havde en meget veludviklet middelklasse, industri på mellemniveau og var meget velfungerende. Der er ingen grund til, at man ikke kan anvende et sådant koncept i Sydvestasien med Oasis-planen. Vi afholder en konference om det den 13. april, hvor I alle bør tilmelde jer og deltage og fortælle folk om det. For vi tror, at hvis nok mennesker, især unge mennesker, i regionen får den idé, at hvis man går over til et fredeligt samarbejde mellem israelere og palæstinensere og alle de andre, så er der en lys fremtid. Der er en grund til at overvinde lange, lange konflikter, og at vi må sætte en stopper for denne endeløse krig. For hvis man bliver ved med at gøre det, der er sket nu i de sidste årtier, er det elendighed for alle, og det er ikke i noget lands interesse.

Så vi er nødt til at indgyde denne idé om håb og en vision for fremtiden, og forhåbentlig kan vi vende det.

SCHLANGER: Du kan tilmelde dig konferencen den 13. april, som vil være online, og linket til tilmelding findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Du kan også downloade den video, som LaRouche-organisationen, Jason Ross, har lavet om Oasis-planen, og sørge for, at den bliver distribueret, for det er materiale, der ikke er blevet dækket andre steder end i vores publikationer.

Nu, Helga, vil jeg gerne vende tilbage til krigen i Ukraine et øjeblik. Der er et spørgsmål, der er blevet sendt ind. "Du, fru LaRouche, har talt om Kinas diplomatiske initiativer med hensyn til at afslutte krigen i Ukraine. Hvad er det, Kina har foreslået?"

ZEPP-LAROUCHE: Den kinesiske udsending for regionen, Li Hui, har lige været på endnu en rundrejse og talt med folk i Kiev, i Moskva, i Bruxelles, Warszawa, Berlin og Paris. På etårsdagen for krigen havde Kina allerede lavet et 12-punktsprogram, som er et meget detaljeret indledende forslag

til, hvordan man kan vende tilbage til en diplomatisk løsning på alle disse konflikter. Og det er klart, at den økonomiske udvikling i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet vil være en ekstremt vigtig komponent for genopbygningen af Ukraine.

Jeg tror, at det nu er det mest aktive forslag. Kina har også fremsat et andet forslag, som jeg mener skal tages meget, meget alvorligt, og det er idéen om, at de to supermagter, USA og Rusland, skal vende tilbage til våbenkontrol og den form for nedrustning, der plejede at være, selv under den kolde krig, og som ikke er der nu, fordi alle traktater i bund og grund er blevet annulleret. Så jeg synes, at det kinesiske forslag er ekstremt vigtigt.

Så opfordrede paven Ukraine til at hejse det hvide flag og forhandle: Dette var endnu et eksempel på en utrolig forvrængningskampagne i massemedierne. For det, paven sagde, var, at når man erkender, at man har tabt, er det vigtigt at have modet til at forhandle, for ellers vil en masse mennesker dø uden nogen god grund. Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, for der er en ny artikel i det franske magasin Marianne. Der beskriver de meget detaljeret, og jeg har ingen grund til at tvivle på, at det er korrekt, for det stemmer overens med andre rapporter, vi har fået før, hvorfor situationen i Ukraine er sådan, at den ikke kan vindes militært mere, simpelthen fordi der er en utrolig uoverensstemmelse: Russerne har meget mere mandskab, de har meget bedre teknisk udstyr til befæstning, de har ammunitionsforsyninger, og dybest set kan den ukrainske position ikke opretholdes, og krigen er de facto tabt. Det mener flere militæksperter fra Schweiz, Frankrig, Italien og Tyskland.

Så i en sådan situation er det at sige, "lad os afslutte det" og lade os genopbygge en fremtid, ikke noget, man skal anfægte. Og jeg mener, at et sådant forslag er ekstremt presserende på et tidspunkt, hvor, hvis denne optrapning med Taurus fortsætter, og ideerne om at sætte vestlige tropper på

jorden – der er nu flere og flere rapporter om, at der allerede er NATO-tropper på jorden, fra Frankrig, fra briterne, fra amerikanerne. Jeg synes, vi er så faretruende tæt på en rød linje, at jeg kun kan sige, at hvis folk tænker over, hvad der står på spil her, så er det en termonuklear global krig. Hvis det kommer så vidt, vil der absolut ikke være nogen tilbage til at overveje, hvorfor det skete. I betragtning af, at der er rapporter fra tidligere tider, hvor der blev lavet skøn over, hvor mange millioner døde vi har råd til at have sådan en krig – jeg mener, sådanne rapporter kan kun være lavet af folk fra en sindssygeanstalt, og jeg undskylder over for folk på sindssygeanstalten.

At tænke på denne måde betyder, at man leger med menneskehedens eksistens! Og hvis det kommer til en global termonuklear krig, vil alt, hvad dine forældre, bedsteforældre, digtere fra tidligere århundreder, komponister, alt hvad nogen gjorde, være forgæves, fordi der ikke vil være nogen tilbage til at have glæde af deres værker.

Så jeg kan kun sige, hør her, lad os gøre det på en anden måde: Samarbejd med det Globale Syd. Der er en løsning på denne situation, men jeg kan kun sige, at jeg er meget, meget bekymret over, at den nuværende politiske klasse – Simon Jenkins sagde i The Guardian, at hele den politiske klasse i Vesten er så uduelig, at de ikke er i stand til at erkende, at alle deres politikker i de sidste årtier har været en fiasko, og det er det største problem; så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at have en alternativ diskussion og grundlæggende sige, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle menneskers interesser på planeten. Det glæder mig at høre, at kongresmedlem Benjamín Robles fra Mexico har udsendt en opfordring til alle kongresmedlemmer og parlamentarikere i hele verden om at hjælpe ham med at sætte en sådan international konference på dagsordenen. Så jeg vil også bede jer om ikke bare at cirkulere Oasis-planen, men også at tage

dette brev fra kongresmedlem Robles og sende det til alle kongresmedlemmer og borgmestre, statslige lovgivere og andre folkevalgte og få dem til at slutte sig til bestræbelserne på at få en anden arkitektur på bordet.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål til dig fra en, der beder om din ekspertise om Kina. Han skriver, at Steve Bannon og andre i anti-Kina-lobbyen jubler over det, de kalder "krakket" i den kinesiske økonomi, ejendomsproblemerne, afmatningen. Men så skriver vores seer: "Der er nu rapporter om, at Kinas eksport steg med over 10% år-til-år og især med salg til Indien, Brasilien og andre nationer i det Globale Syd." Og han spørger: "Hvad er dit syn på det?" Og denne anti-Kina-lobby "er det derfor, de nu forsøger at presse et lovforslag igennem i Repræsentanternes Hus om at forbyde TikTok?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, disse mennesker er ganske enkelt inkompetente. De har forudsagt den kinesiske økonomis undergang så mange gange, og de tog fejl lige så mange gange. De forstår ikke, at Kina ikke forfølger spekulation som formålet med økonomien, men at de lægger al deres vægt på innovation, innovation, innovation. Og det er sådan, de har været i stand til at undgå de typiske cykliske udviklinger i økonomier, med andre ord, man har ikke en såkaldt Leontief-kurve, eller man har ikke cykliske udviklinger, fordi de hele tiden tilfører de mest avancerede opdagelser inden for videnskab og teknologi til økonomien, og på den måde har de undgået netop sådanne kollaps.

På den anden side bygger de nu som en reaktion på denne geopolitiske "afkobling" eller "de-risking", som de kalder det, fra Vesten. Kina vender sig om og siger: OK, så opbygger vi markeder i Syd, vi investerer langsigtet – hvilket ikke er så langsigtet, men ikke daglig profit – men vi vil investere i at opbygge markeder i det Globale Syd ved at forsyne disse lande med havne, lufthavne, jernbaner og broer; og på den måde gør de udviklingslandene rigere, og de udvikler derved et

marked for kinesiske varer og øger dybest set eksport/import med hele det Globale Syd. Så det er en vindende strategi.

Så jeg tror, at dommedagsprofetierne om den kinesiske økonomi er fuldstændig ideologiske, og ideologer har meget sjældent videnskabelig viden. Og jeg tror, at i tilfældet med Bannon er det en fair beskrivelse at karakterisere ham på den måde.

SCHLANGER: Helga, jeg har endnu et hurtigt spørgsmål til dig, fra en anden mangeårig seer: "Hvad tror du er årsagen til Macrons hårde linje over for Rusland i Ukraine, hvor han kræver NATO-støvler på jorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Macron beskrives af nogle mennesker som en kamæleon, der kan skifte farve meget hurtigt. Han har i sin politiske karriere holdt nogle ekstremt flotte taler, og hvis man tror på ham, skulle man tro, at verden er ved at blive et paradis. Men der er altid en stor uoverensstemmelse mellem ord og handling, og jeg tror, Macron er i panik, fordi han har de samme rapporter, som jeg nævnte før, om denne artikel i Marianne og det franske militær, som har en meget nøgtern vurdering af, hvor krigen i Ukraine står. Eftersom Macron forbandt så meget af sin politiske skæbne med ideen om at "vinde i Ukraine", er dette faktisk et desperat træk. Jeg mener, at det har fået kløften mellem Frankrig og Tyskland til at eskalere endnu mere, så EU slet ikke står så samlet; jeg tror, at Macron gør det, ikke mindst af indenrigspolitiske årsager, med henblik på det kommende valg og så videre. Men det er slet ikke særlig klogt af ham.

SCHLANGER: At dømme ud fra, hvad der bliver skrevet om ham i den franske presse, er ordet "kamæleon" måske det pæneste udtryk, der er blevet brugt om ham.

Så, Helga, jeg tror, vi er løbet tør for tid nu. Tak, fordi du var med i denne uge. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil bare gerne have, at folk tager det, jeg sagde om faren for termonuklear krig, til sig, for jeg ville

ikke sige det, hvis det ikke var ekstremt alvorligt. Og i modsætning til 1980'erne, da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne, mellem SS-20 og Pershing-2, var der hundredtusinder af mennesker på gaden i mange lande, og de talte om faren for Tredje Verdenskrig. Helmut Schmidt talte for eksempel om det hver anden dag.

Og nu, hvor situationen virkelig er meget, meget farligere, fordi alle de bagkanaler ikke længere eksisterer, som selv på højdepunktet af den kolde krig i Cubakrisen eksisterede mellem Khrusjtjov og Kennedy, er folk ikke på gaden; eller de er på gaden af alle mulige grunde, men ikke af den virkelige grund, som er faren for termionuklear krig. Så gør dig venligst bekendt med emnet, og arbejd sammen med Schiller Instituttet.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses forhåbentlig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.

Det mexicanske kongresmedlem Robles udsender åbent brev: "Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!"

Den 12. marts 2024 (EIRNS) – Kongresmedlem Benjamín Robles Montoya fra Mexico har udsendt følgende "Brev til nuværende og tidligere lovgivere i verden" på sit brevhoved fra Deputeretkammeret, LXV Lovgivende Forsamling. Det er dateret

Mexico City, 13. marts 2024.

Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!

Kære kolleger fra hele verden:

For halvandet år siden afholdt en gruppe nuværende og tidligere lovgivere fra Mexico og andre lande rundt om i verden en række internationale seminarer om emnet: "Stop faren for atomkrig!" I november samme år udsendte vi en indtrængende opfordring til vores kolleger, nuværende og tidligere lovgivere i hele verden, "om at tilslutte sig denne indsats, som vi har iværksat, for at opfordre alle verdens borgere til også at stå sammen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som respekterer alle nationers sikkerhedsinteresser, og som garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten."

I dag, 18 måneder senere, er det mere påtrængende end nogensinde, at vi mobiliserer for at stoppe faren for en atomkrig, og at vi fordobler indsatsen, før det er for sent. Krigen i Ukraine er ved at udvikle sig til en direkte konfrontation mellem ikke bare våben, men NATO-tropper, der er direkte udstationeret på ukrainsk territorium, og Rusland. Og nu har Netanyahus folkemord mod det palæstinensiske folk udløst så store menneskelige lidelser, at hele planeten er rystet, et folkemord, som truer med at udvide krigen til hele regionen.

I en tale, jeg holdt ved mødet den 6. marts 2024 i Mexicos Deputeretkammer, anførte jeg:

"Magternes ekspansionstrang, uhyrlighederne i et glubsk økonomisk system, der har skabt ulighed og elendighed, er en grobund for konflikt.

"Økonomiske sanktioner har kun forværret konflikterne, skabt mere lidelse for befolkningerne, fremprovokeret mangel på medicin og energi og drevet global inflation i vejret.

“Hvor gyldig er ikke den berømte sætning fra Amerikas helt, præsident Benito Juárez, at ‘blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder en forudsætning for fred’...

“I dag er truslen om atomkrig igen truende, med USA, der sender våben til Ukraine og Israel, hvor det der sker er et grusomt folkemord; med indblanding i konflikten mellem Kina og Taiwan; med Rusland, der trækker sig ud af de strategiske våbenreduktionsaftaler og forbuddet mod atomprøvesprængninger.

“Kolleger, vi er nået til selve afgrunden af atomkrig, og det er bydende nødvendigt, at alle nationer hæver deres stemmer – ikke én nations eller flere nationers stemme, men hele menneskehedens stemme – for fred og imod atomkrig.

“Lad også alle verdens borgere forene sig i bestræbelserne på at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten. At opnå fred gennem udvikling, dét er vejen.”

Af alle disse grunde gentager vi mere indtrængende end nogensinde vores opfordring til jer, nuværende og tidligere lovgivere i verden, om at forene kræfterne – på trods af vores forskellige politiske og ideologiske orienteringer – i de nødvendige overvejelser omkring en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Med broderlige hilsner,

Benjamín Robles Montoya

Føderalt kongresmedlem

Kongressen for Mexicos Union

Foto: Congressman Benjamin Robles Montoya. CC/Dr.zeuz

NGO'er sagsøger den danske stat for at stoppe våbeneksport til Israel

12. marts 2024 – Fra Amnesty Internationals hjemmeside her: <https://amnesty.dk/ngoer-sagsoger-den-danske-stat-for--at-stoppe-vabeneksport-til-israel/>

Oxfam Danmark, Amnesty International Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lægger sag an mod Rigspolitiet og Udenrigsministeriet for at få stoppet dansk våbeneksport til Israel.

Der er en klar risiko for, at våben og militært udstyr, som Danmark direkte og indirekte eksporterer til Israel, bliver brugt til at begå alvorlige forbrydelser mod civile i Gaza. Dermed overtræder Danmark de internationale regler for våbenhandel samtidigt med, at Danmark risikerer at gøre sig medskyldig i overtrædelser af den humanitære folkeret – herunder krigsforbrydelser – og et plausibelt folkedrab.

Det vurderer fire fremtrædende organisationer, som nu går rettens vej for at stoppe dansk eksport af våben og militært udstyr til Israel. Med retssagen vil organisationerne have domstolens vurdering af, om eksporten strider mod de regler om våbenhandel, som Danmark har forpligtiget sig til.

"Vi har i fem måneder talt om et potentielt folkedrab i Gaza, men vi har ikke set politikerne gribe til handling. Danmark skal ikke sende våben til Israel, når der er en begrundet mistanke om, at landet begår krigsforbrydelser i Gaza. Vi har brug for at få rettens ord for Danmarks ansvar," siger Tim Whyte, generalsekretær i Mellempfolkeligt Samvirke, en af organisationerne bag søgsmålet.

Danmark har tilsluttet sig både FN's våbenhandelstraktat og EU's Fælles Regler for våbeneksport, som forpligter Danmark til at sikre, at eksport af våben og militært udstyr fra danske virksomheder ikke risikerer at bidrage til overtrædelser af folkeretten.

"Vi har dokumenteret flere israelske bombeangreb i Gaza, der ikke skelner mellem civile og militære mål og udsletter hele familier. Angrebene er uproportionelle og i strid med krigens regler. Danmark må på ingen måde være med til at gøre disse ulovlige angreb på civile mulige. Derfor vil vi nu have rettens vurdering af, om Danmark overholder sine forpligtigelser," siger Vibe Klarup, generalsekretær i Amnesty International Danmark.

Alene risikoen for, at militært udstyr kan blive anvendt i strid med krigens regler, bør få den danske stat til at stoppe eksporten i henhold til international lov, mener organisationerne.

"Befolkningen i Gaza udsultes, hundrede tusindvis af mennesker kan hverken finde vand, mad, medicin eller husly, 70 pct. af al infrastruktur er ødelagt i Gaza. Danmark må ikke levere våben til at bombe civile. Med retssagen vil vi teste, om Danmark respekterer international lov og ret og de værdier, vi bekender os til. Vi må ikke sidde klare brud på de humanitære love, krigsforbrydelser og advarslen om et potentielt folkedrab overhørig," siger Lars Koch, generalsekretær i Oxfam Danmark.

FN's internationale domstol (ICJ) vurderede i januar, at det er plausibelt, at Israel er i færd med at begå et potentielt folkedrab i Gaza. Og for nylig har en appeldomstol i Holland, efter stævning fra bla. Oxfam Novib, pålagt den hollandske stat at stoppe våbeneksport relateret til F35-kampfly til Israel. Amnestys dokumentation er bla. blevet brugt som grundlag i disse sager.

FN-eksperter har også for nylig advaret om, at ethvert salg og levering af våben til Israel, der risikerer at blive brugt i Gaza, vil overtræde international humanitær lov og skal stoppes med det samme.

Udover de tre danske organisationer er også den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq med i retssagen mod den danske stat. Organisationens dokumentation har også været brugt i lignende retssager.

"Det er meget alvorlige og intensive angreb, der foregår i Gaza, hvor over 30.000 er blevet dræbt og 70.000 såret. Israel nægter at give befolkningen adgang til basale behov, som fx mad, vand, brændstof og medicinske forsyninger. Vi ser en ubeskrivelig lidelse for civile og børn, der amputeres uden bedøvelse, og masseevakuering til horrible steder. Derfor opfordrer Al-Haq indtrængende Danmark til at stoppe bevæbningen af de grusomheder, som finder sted, og til at stoppe et folkedrab på det palæstinensiske folk," siger Maha Abdallah, talsperson i Al-Haq.

Organisationerne udtaler desuden, at på trods af massiv dokumentation af Israels forbrydelser mod civile palæstinensere i Gaza, advarsler fra internationalt anerkendte eksperter, retssagen ved ICJ og retssagen i Holland, fortsætter våbeneksporten til Israel uændret. Nu bruger vi derfor alle muligheder i en demokratisk retsstat for at opretholde international ret, humanitær lov og vores forpligtelser.

Som civilsamfundsorganisationer står vi vagt om folkeretten og de internationale regler og love, som beskytter civile og deres rettigheder. Og vi inviterer danskerne med til at bakke op om retssagen økonomisk og lancerer i dag en crowdfunding-kampagne.

Sagen føres i Danmark af Kontra Advokater.

Baggrund:

- Danske myndigheder har gennem flere år givet tilladelse til, at danske virksomheder kan eksportere komponenter til F-35-kampfly igennem et amerikansk ledet forsvarssamarbejde uden at foretage konkrete vurderinger af risikoen for, at det kan bidrage til krigsforbrydelser. USA sælger de færdigproducerede kampfly videre til Israel.
- Israel er det første land – udover USA – til at tage kampflyene i brug.
- Information og Danwatch har bla. afdækket, hvordan israelske F35-kampfly og herunder danske komponenter har været brugt i bombardementer i Gaza.
- Under et samråd i Folketingets udenrigsudvalg den 16. januar 2024 fortalte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen (M), at i alt 15 danske virksomheder leverer komponenter til F-35 kampflyene.
- Den Internationale Domstol, ICJ, har fundet det plausibelt, at Israel begår folkedrab og har iværksat foreløbige foranstaltninger for at forhindre dette.
- Ledende folkeretseksperter vurderer, at den danske praksis ved behandlingen af tilladelser til våbeneksport er i strid med de internationale regler for våbenhandel, som Danmark er forpligtiget til at overholde.
- Den 12. februar 2024, har en appelldomstol i Holland besluttet at pålægge den hollandske regering at stoppe våbeneksport til Israel indenfor F-35 programmet på baggrund af et sagsanlæg fra bl.a. Oxfam Novib. Domstolen fandt, at fortsat eksport er i strid med EU's Fælles Regler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat, som både Holland og Danmark har underskrevet.
- FN-eksperter har for nylig opfordret til, at lande stoppede deres våbeneksport, hvis der er risiko for, at våbnene kan blive brugt i Gaza.

Panel 1. Klik her for panel 2: Online konference lørdag den 13. april: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien (med talerliste)

Panel 2:

Online-konference 13. april 2024

Panel 1 –

At skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Instituttet

- Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche
- H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian, palæstinensisk ambassadør i Danmark
- Ambassadør for en af BRIKS-nationerne
- H.E. Mounir Anastas, palæstinensisk ambassadør til UNESCO
- H.E. Beryl Rose Sisulu, Sydafrikas ambassadør til Mexico
- H.E. Donald Ramotar, Former President of Guyana
- Connie Rahakundini Bakrie, Lecturer, strategic analyst

(Indonesia)

- H.E. Pavel Shidlovsky, Hvideruslands chargé d'affaires i USA
- Prof. Georgy Toloraya, direktør for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning

Panel 2 – 20:30 dansk tid-

0ase-planen, det fysiske fundament for økonomisk udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet

- Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver
- Ilya Andreev, First Secretary, Expert in Humanitarian Affairs, Russian Federation Mission to the United Nations
- Dr. Pierre Berthelot, associeret forsker ved IPSE, medlem af Académie de l'Eau og direktør for tidsskriftet *Orients Stratégiques*
- Dr. Kelvin Kemm, atomfysiker, tidligere formand for South African Nuclear Energy Corporation
- Dr. Izzeldin Abuelaish, førende palæstinensiske læge fra Gaza og fredsaktivist
- William DeOreo, hydrolog, præsident for AquaCraft og fortaler for nuklear afsaltning med base i Colorado i USA

Den 18. februar udgav LaRouche-organisationen en 14 minutter lang video med titlen "0ase-planen: LaRouches løsning for Mellemøsten."

Videoen indledes med: "Hele verden er vidne til de rædsler, det palæstinensiske folk udsættes for, og vi ser dem hver dag i videoform. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et svindende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Rædselsshowet må slutte, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs

våbenhvile.” Dette skal ledsages af en massiv strøm af humanitær bistand til Gaza og arbejde hen imod en politisk løsning på krisen, herunder eksistensen og den fulde internationale anerkendelse af en suveræn palæstinensisk stat.

“Men uden økonomisk udvikling,” fastslår filmen, “uden en levedygtig og meningsfuld vej til fremskridt i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det var dét, den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært belæg for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende.”

Hvordan kan israelerne og palæstinenserne nogensinde slutte fred, efter det der er sket? Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale leder, understreger, at vi ikke kan løse denne konflikt, eller nogen anden konflikt, ved at forblive på konfliktens niveau. Ved at bruge et begreb fra Nicholas af Cusa (1401-1464) kaldet modsætningernes sammenfald, opfordrer hun os til at hæve os over niveauet af fortvivlelse, had og hævn, for at finde en fælles interesse i at øge velfærden for alle mennesker gennem økonomisk udvikling af regionen som helhed.

Vi har et presserende behov for en inspirerende vision om en fremtid, hvor israelere og palæstinensere kan leve side om side. “Fred gennem udvikling” er navnet på det koncept, Lyndon LaRouche (1922-2019) og hans medtænkere har foreslået siden 1975, og ikke kun her, i form af Oase-planen, men for hele verden i form af Verdenslandbroen.

Oase-planen fokuserede primært på at afhjælpe den største barriere for udvikling i regionen – manglen på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, ideelt set atomdrevne, som kunne omdanne det rigelige havvand til ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på

Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet.

“Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen i stedet for hinanden vil folk i regionen bedre kunne genkende menneskeligheden i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os.

Der findes ingen menneskelige dyr.”

Oase-planen er ikke kun for Israel og Palæstina og nabolandene, men for hele den sydvestasiatiske region, inklusive det krigshærgede Afghanistan, Syrien og Yemen. Og det vil kun ske ved at afvise geopolitik og begynde at opbygge et nyt paradigme for internationale relationer – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Mange taler om dagen efter. Men den eneste måde at nå dertil på er at give folk håb lige nu. Nu er det vigtigt, at Oase-planens fremtidsvision bliver kendt, udviklet og støttet, så vi kan udstikke en kurs væk fra folkedrab og ødelæggelse og hen imod et gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem suveræne nationer.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i et webcast den 6. marts 2024: “Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om at have en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan have et normalt liv med studier og gøre nyttige ting med deres liv. For hvis man ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis man får en delvis løsning eller en våbenhvile, men ikke har et perspektiv af håb, vil man få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så, er vi den intelligente art eller ej? Og det er det virkelige spørgsmål...”

“Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os,” fortsatte hun, “hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle

tidligere statsoverhoveder, nogle Nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: Den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche kom med allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på!”

Mindet om dem der er omkommet, og forhåbningerne om de levende kræver, at vi samler modet til at skabe fred gennem udvikling.

For at opløfte Vesten, så spark til aksiomerne!

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – “Den himmelråbende uduelighed i et kvart århundrede med vestlige militære interventioner burde have lært os noget. Tilsyneladende ikke.”

Sådan afsluttede den britiske klummeskribent Simon Jenkins en kronik, der blev bragt i London-avisen Guardian den 5. marts. Ligesom dem der har hævdet, at præsident Joe Bidens “State of the Union” var “en af de bedste nogensinde”, kan forbløffede militær- og “efterretnings”-officerer, der stadig støtter “vores Ukraine-politik”, såvel som de kriminelle finansinteresser, der profiterer af den, herunder cyber-virksomhedsverdenen i Silicon Valley og dens derivater, ikke afvise deres mere end fire årtiers psykologiske (og monetære) investering i en “revolution i militær-finansielle anliggender”, der udelukkende har formålet at placere verden på

tærsklen til atomkrig.

“Men efterhånden som konflikten i Ukraine har nået et forudsigeligt dødvande, har NATO's strategi mistet sin sammenhængskraft. Dette er tidspunktet, hvor sådanne krige kommer ud af kontrol,” bemærkede Jenkins også. Men der er ikke noget dødvande: Rusland vil konsolidere dets allerede åbenlyse militære sejr over Ukraine, med mindre NATO – det vil sige USA – begynder at starte en atomkrig. Forhandlinger er i Ukraines interesse – paven har påpeget dette i et interview den 9. marts, hvor han udtalte: “Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle.

Forhandlinger er indtil nu blevet afvist af Ukraines magthavere. Og derfor er NATO-krigen med Rusland, som Jenkins antyder, ved at komme ud af kontrol, takket være genierne i USA's udenrigsministerium og Storbritanniens MI6, som arrogant og aksiomatisk er ude af stand til at forstå, at den netop gør det. Selv om det er en velkommen beslutning, at fjerne Victoria Nuland, fjerner det ikke den institutionelle forpligtelse til de fejlslagne aksiomer, hun repræsenterede.

Det er anglosfærens dysfunktionelle, uigenkaldeligt bankerotte finanssystem, snarere end Rusland, der stræber efter at gennemføre total krig. Det er vigtigt, at LaRouche-kræfterne og ligesindede foretager denne aksiomatiske korrektion i tankegangen hos de borgere, der ønsker at overleve den nuværende krise, ved at ændre deres lige så fejlbehæftede tankegang. Det betyder ikke, at atomkrig er ønskværdigt. Det betyder, at bortset fra at ændre kurs, erklære en systemisk konkursbehandling og foreslå en ny “platform” med avanceret minedrift, produktion, landbrug og infrastruktur, så er der ingen måde at afværge tilskyndelsen til nytteløst at forsøge at “bevare systemet” gennem total krig.

Den bedste og måske eneste effektive måde at åbne en sådan vej ud af det atomare helvede, der involverer Vesten, det Globale

Syd og BRIKS-Plus-nationerne i et fælles projekt for fred, er LaRouches Oase-plan. Den 13. april vil Det internationale Schillerinstitut, i samarbejde med Den internationale Fredskoalition og andre organisationer, indkalde til en konference, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Med mindre en række af principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, såsom Helga Zepp-LaRouches Ti Principper, fremlægges snarligt, der gør det muligt for Vesten at komme ud af sit kulturelle forfald i det sidste halve århundrede, vil atomkrig, påbegyndt, ikke af Rusland eller Kina, men af London og Washington, opstå. De falske aksiomer, hvis de ikke ændres, vil gøre den uundgåelig.

La Scala-artister kræver 'våbenhvile' fra scenen

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Her er en video offentliggjort den 9. marts i Open Online af Alessandro Landini, som skriver: "Før showets start i aften kom arbejderne på La Scala, repræsentanter for de forskellige brancher, musikere, op på scenen for at kræve en våbenhvile i Mellemøsten. Bag dem åbnede tæppet sig og afslørede et stort banner med ordene 'Våbenhvile' ['Cessate Il Fuoco'], som blev mødt med varme klapsalver fra publikum. Gestussen fandt ikke overraskende sted før Madina, en ballet, der fortæller historien om en tjettjensk pige, som vælger ikke at detonere det sprængstofbælte, hun bærer rundt om livet, for ikke at dø eller dræbe. Billeder og videoer er begyndt at cirkulere på de sociale medier. Her er billederne taget af Alessandro Lanzani."

Et Facebook-opslag med et stillbillede af banneret præciserer, at demonstrationen var organiseret af La Scalas fagforeninger. Opslaget lyder: "Tillykke til Scala de Milan, hvor ALLE ansatte har indvilliget i at sprede et banner i begyndelsen af programmet, der opfordrer til våbenhvile i Gaza!" Scala-personalet på scenen inkluderede medlemmer af orkestret, ballerinaen, teknikerne, syerskerne, instruktøren."

I en tidligere intervention viste en palæstinensisk gruppe blandt publikum et banner, der krævede "Stop folkemord". Men denne demonstration blev foretaget af La Scalas kunstnere og arbejdere selv, på scenen. Pressen rapporterer selvfølgelig ikke om det.

Pave Frans råder Ukraine til at udvise mod til at forhandle

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Radio Télévision Suisse (RTS) offentliggjorde den 9. marts dele af et interview med pave Frans, som vil blive sendt i sin helhed den 20. marts i kulturprogrammet "Cliché", rapporterede Vatican News samme dag.

Intervieweren spurgte: "I Ukraine opfordrer nogle til at vise modet til at overgive sig, til at vise det hvide flag. Men andre siger, at det ville legitimere den stærkeste part. Hvad mener De?"

Pave Frans svarede: "Det er én fortolkning. Men jeg tror, at den stærkeste er den, som ser situationen, som tænker på folket, som har det hvide flags mod til at forhandle. Og i dag er forhandlinger mulige med hjælp fra internationale magter. Ordet "forhandle" er et modigt ord. Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle. Man skammer sig måske, men hvor mange dødsfald vil det ende med? Forhandl i tide; led efter et land, der kan mægle. I dag, for eksempel i krigen i Ukraine, er der mange, som ønsker at mægle. Tyrkiet tilbyder at gøre det. Og andre. Skam jer ikke over at forhandle, før tingene bliver værre."

Ifølge den tyske version af Vatican News er det første gang, at paven direkte taler om Ukraines nederlag.

Paven har altid tilbudt at hjælpe personligt med at forhandle fred i både Ukraine og i Israel-Palæstina-konflikten. Om Israel/Palæstina sagde Frans i interviewet, at han skrev et

brev til "jøderne i Israel" for at reflektere over denne situation. Forhandlinger er aldrig en kapitulation. Det er modet til ikke at drive landet ud i selvmord. Han talte også om sit daglige telefonopkald til menigheden i Gaza, hvor 600 mennesker har fundet tilflugt og har diskuteret deres situation med ham. Dette er en militær krig og en guerillakrig, som begge sider er ansvarlige for, sagde han.

Pavens bemærkninger har udløst et ramaskrig og en sand brandstorm i de tyske medier, for her er "nederlaget" til Ukraine langt fra anerkendt eller accepteret som en realitet. Bemærk også, at kansler Scholz netop har mødtes med pave Frans den 2. marts, hvor både Ukraine og Israel/Gaza-konflikten ifølge Scholz blev gennemgået. Om mødet sagde Scholz: "Jeg er meget taknemmelig for den omfattende samtale med paven," og at de havde diskuteret, "hvordan vi kan sikre fred og sikkerhed i vores verden."

Uddrag af interviewet er blevet bragt i Tyskland af Berliner Zeitung

Foto: Wikimedia Commons

Helga Zepp-LaRouche til International Fredskoalitions 40. møde, 8. marts 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I er kommet; det er

dejligt at se en masse nye ansigter i dag. Mit navn er Anastasia Battle. Dette er vores 40. møde i træk, hvilket er ret fantastisk. Det er så vidunderligt, at vi har bragt så mange grupper og individer sammen fra hele verden for at koordinere vores ideologier til det fælles bedste, for at skabe ægte fred i verden. Vi ønskede at samle alle i dag til et særligt møde for at få et svar fra Vesten på især faren for atomkrig, som er det, der sker i Ukraine, og som også er meget forbundet med det, der sker med folkemordet i Gaza. Det er alt sammen en del af samme proces lige nu, som vi er nødt til at reagere beslutsomt på.

Jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig hilse på jer alle og udtrykke min taknemmelighed over, at så mange eksperter er med i dette opkald. Jeg tror, at nogle få tænkende mennesker i forskellige dele af verden er ved at blive meget bekymrede over det faktum, at vi er tættere på en atomkrig end nogensinde før i historien. I betragtning af den utrolige irrationalitet hos mange vestlige ledere kræver det en ekstraordinær indsats fra Den Internationale Fredskoalition og andre fredsbevægelser, som vi er nødt til at forene for virkelig at få en ændring i situationen.

Først og fremmest har vi den igangværende NATO-manøvre, Steadfast Defender. Den involverer 90.000 NATO-tropper, der har været udstationeret siden februar og ind i maj, og som for første gang udøver idéen om et russisk angreb på et NATO-land, og et stort antal tropper bliver flyttet i denne manøvre. Der er en russisk publikation, der kommenterer det og siger, at sådanne manøvrer giver et meget godt dække og påskud for et faktisk angreb. Så i den forstand er vi i en situation med forhøjet alarmberedskab af den årsag.

Ellers er der flere og flere beviser på, at Ukraine ikke kan

vinde krigen i Ukraine. Først og fremmest sagde Jacques Baud, en schweizisk analytiker, at forholdet mellem antallet af dræbte i Ukraine og Rusland er 1:10; 50.000 dræbte russere, 500.000 dræbte ukrainere. Og de mangler soldater lige nu, og Vesten mangler kapacitet til at levere ammunition, hvor også det russiske overlegenhedsforhold er 1:10 til fordel for den russiske side. Men på trods af det – og det er en analyse, som mange eksperter, der følger situationen, deler – gentager de vestlige mainstream-medier stadig fortællingen om, at hvis bare Vesten ville levere flere tunge og mere vidtrækkende våben, så ville Ukraine vinde. Når der i virkeligheden næppe er nogen tænkelig mulighed for, hvordan det kan gøres.

I stedet er det præcis, som general Harald Kujat (pensioneret) sagde i august sidste år, at NATO vil komme til det punkt, hvor man enten skal gå efter en diplomatisk løsning eller trappe op. Jeg kan kun sige, at den tyske situation er særligt vanvittig, fordi skandalen, der kom frem i sidste uge, handler om, at fire officerer fra luftvåbnet havde en samtale om, hvordan man planlægger et angreb med Taurus-missiler på Kertjbroen, der forbinder det russiske fastland med Krim, og hvordan man distribuerer dataene til ukrainerne på en sådan måde, at Tyskland ikke ville blive betragtet som en umiddelbar krigspart, men ikke desto mindre gør alle de nødvendige skridt, der de facto ville gøre Tyskland til en krigspart. Det blev lækket på en eller anden måde, og i stedet for at fokusere på, at det øger faren for, at Tyskland bliver trukket ind i krigen som en krigsførende part, og at det øger faren utroligt meget, diskuterer mainstreammedierne det slet ikke. I stedet diskuterer de kun, hvem der lakkede historien, og om det er russisk desinformation og så videre. Der er en tidligere tysk oberst Ralph Thiele, som har en artikel i flere aviser, hvor han peger på, at den egentlige skyldige eller mistænkte for at have lækket disse bånd er briterne, fordi briterne har været den vigtigste drivkraft i denne krigsindsats.

Så vi sidder på en krudttønde, for hvis denne krig fortsætter yderligere, og vi ikke vender tilbage til en diplomatisk løsning, som var meget tæt på i marts 2022, hvilket {Wall Street Journal} og mange andre aviser nu har rapporteret i detaljer, er der fare for, at det kommer helt ud af kontrol. Det faktum, at de vestlige ledere og de tilknyttede medier synes at være fuldstændig ude af stand til at diskutere denne sag, som den bør diskuteres – nemlig at vi er på randen af Tredje Verdenskrig, og vi er nødt til at tage presserende skridt til at ændre dagsordenen – er virkelig absolut skræmmende.

Som Anastasia allerede har sagt, kan situationen i Sydvestasien ikke betragtes separat, men den er en del af den overordnede strategiske situation, som udspilles af geopolitiske motiver snarere end fornuft. Den sydafrikanske regering har fremsat endnu en hasteanmodning til Den Internationale Domstol om at træffe yderligere foranstaltninger, fordi Israel ikke har overholdt de seks foranstaltninger, der blev foreskrevet den 26. januar, og flere af FN's særlige rapportører, Volker Türk og også rapportøren for fødevareresikkerhed [Michael Fakhri], har begge været ude og sige, at det, der foregår, udgør folkedrab. Rapporterne om, at situationen er sådan, at folk sulter hvert minut, er gået fra en truende sultekriser til en fuldt igangværende sultekriser. Der er flere mennesker, der siger, at der ikke er nogen tvivl om, at det er med vilje.

USA har ifølge {Washington Post} leveret 100 gange uanmeldt våbensalg til Israel siden den 7. oktober, og USA og Tyskland er den dag i dag de største leverandører af våben til Israel. Uanset hvad der i sidste ende kommer ud af efterforskningen af folkedrab, vil det derfor rejse spørgsmålet om, hvilken rolle disse to regeringer spiller i det. Jeg er meget omhyggelig med at formulere mine ord i betragtning af, at der er en utrolig indsats for at undgå enhver form for diskussion, især i Tyskland lige nu.

Så jeg tror, vi befinder os i en helt ekstremt farlig situation. Jeg tror, vi er nødt til at fordoble vores indsats for at vække befolkningen, for der er mange mennesker, der er bange, men næsten ingen ser en udvej. Vi har hele tiden sagt, at den eneste udvej for Sydvestasien er, at vi må sætte Oaseplanen på den internationale dagsorden. For man er nødt til at give alle parter et perspektiv af håb, hvis man skal gøre sig håb om at nå frem til en fredsaftale. Der kan jeg fortælle, at vi har flere højtstående repræsentanter for regionen, som går ind for Oasis-planen og hjælper os med at opbygge en stor konference den 13. april. Jeg vil også opfordre alle deltagere i dag til at hjælpe med at opbygge denne konference for et gennembrud, fordi vi er nødt til at få en større diskussion om, at et sådant alternativ eksisterer for at skabe et gennembrud og ændre denne situation. Det samme gælder naturligvis for den overordnede strategiske situation, hvor ideen om at have en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten, også kommer mere og mere ind i diskussionen, for som vi vil høre om et par minutter, har et kongresmedlem fra Mexico holdt en meget vigtig tale med præcis det krav.

Så jeg vil stoppe her, men jeg kan kun sige, at vi befinder os i en situation, hvor vi kan miste civilisationen når som helst: Det er så anspændt. Jeg tror ikke, at forskellen mellem det, vi ved, der foregår, og befolkningens bevidsthed kunne være større. Det er det, vi hurtigst muligt må rette op på og få folk mobiliseret til at ændre politikken til et nyt paradigme for et fælles samfund med én fremtid for menneskeheden. For det er, hvad vi har; vi er én menneskehed, der sidder i én båd, og hvis det går galt, er der ingen tilbage til at diskutere hvorfor. Det er derfor, vi er nødt til at øge vores indsats enormt. Tak for det.

{{Bemærkninger under diskussionen:}}

Netop denne gruppe her, International Peace Coalition, er

faktisk vores forsøg på at gøre netop det, at skabe en international bevægelse. Kongresmedlem Robles fra Mexico, som vi hørte tidligere holde denne tale til den mexicanske kongres, var en af de tidlige medstiftere af denne idé. Vi havde oprindeligt den idé, at vi ville forsøge at få parlamentarikere fra hele verden til at gøre præcis, hvad han gjorde; nemlig at organisere deres respektive valgte parlamenter til at vedtage resolutioner og lovgivning for ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skulle tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Jeg må sige, at der er en vis grad af frustration, for jeg havde håbet, at dette ville udvikle sig meget hurtigere i betragtning af farens åbenlyse natur. Det er nu næsten to år siden, vi startede denne indsats. På den anden side voksede det også i forskellige retninger. Det er ikke længere kun parlamentarikere; vi har en gren, som er religiøse ledere, hvilket Anastasia beskrev et aspekt af. Og så har vi mange mennesker fra andre dele af verden.

Så jeg mener stadig, hvad jeg sagde helt i begyndelsen; at vi har brug for en bevægelse, der hedder "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" De af jer, der kender en lille smule til historie og marxisme, ved, at det er en variation af det, Karl Marx sagde, nemlig "Proletarer fra alle lande foren jer!" Men da Karl Marx kun var manden fra Trier, og jeg er kvinden fra Trier, tog jeg mig det privilegium at ændre sloganet til "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" (selvom vi ikke er marxister – red.) Jeg tror, det er præcis, hvad vi er nødt til at gøre, for atomkrig berører ethvert menneskes egeninteresse på planeten, fordi den truer med at fjerne eksistensgrundlaget for alle. Derfor er alle verdensborgere med det samme i den forstand.

Jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det på mange måder. Men jeg tror, at ud fra hvad alle de forskellige talere sagde, vil jeg bare kommentere, at jeg tror, at vi lige nu

befinder os i de nok farligste 1-2 år i historien nogensinde. Det har ikke så meget at gøre med det amerikanske valg, selv om det er en faktor, men det har meget mere at gøre med det faktum – og jeg tror, at [navn redigeret] talte om det, også [navn redigeret]. Det har at gøre med det faktum, at dette nye paradigme er ved at opstå. Det Globale Syd, som er den Globale Majoritet, vil ikke længere være underlagt kolonialismens åg. Hvis man lytter til talerne fra afrikanske, asiatiske og latinamerikanske ledere, er der en helt anden ånd. De respekterer ikke længere europæernes og amerikanernes eurocentriske racisme. De ønsker ikke at høre søndagsprædikener. De insisterer på deres ret til udvikling. Det er præcis, hvad den unge amerikanske republik blev grundlagt på: retten til at have deres egen produktion, deres egen industrielle udvikling. Det, som disse lande i det Globale Syd forsøger at gennemføre, er ikke anderledes end det, som USA blev grundlagt på af de stiftende fædre. Jo hurtigere vi kan overbevise amerikanerne og europæerne, men især amerikanerne lige nu, om, at de bør alliere sig med det Globale Syd, de bør stoppe denne gudsforladte idé om, at man er nødt til at have en fjende for at retfærdiggøre sine militære udgifter, man er nødt til at have permanente krige.

Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi som menneskehed kan komme ud af denne krise, er, at vi holder op med at tænke i geopolitiske termer. Wolfowitz-doktrinen skal i skraldespanden. Og så må vi begynde at forholde os til disse andre nationer i Brasilien, i Indonesien, i Indien, i Sydafrika, i Nigeria, i Egypten og alle disse andre lande som normale partnere på lige fod. Jeg tror, vi er nødt til at uddanne amerikanerne og europæerne, som har haft denne frygtelige arrogance, hvor de tror, at de er så meget bedre, at de er de gode, og at alle de andre er onde. Det er fuldstændig nonsens. Hvis man gør en ærlig indsats og prøver at forstå hver kultur ud fra deres egen tradition, som nogle gange er 5.000 eller 7.000 år gammel, og man prøver at forstå, hvordan den kultur, den nation, den civilisation voksede og

udviklede sig og producerede smuk poesi og malerkunst og alle disse ting, så begynder man at se helt anderledes på det. Man ser det ikke som en konkurrence mellem imperiale konstruktioner, for de fleste af disse lande er ikke imperialistiske. Faktisk kender jeg ikke nogen af disse lande, der er imperialistiske. Kina er helt sikkert ikke imperialistisk. Rusland er ikke imperialistisk, og det er alle de andre lande naturligvis heller ikke.

Så jeg tror, at den virkelige opgave for at stoppe denne krig er at overbevise det såkaldte kollektive Vesten om, at vi bør være venner med Den Globale Majoritet. Og så ville alle problemerne være meget lette at løse. Jeg tror, vi er nødt til at opbygge en bevægelse baseret på den idé, for jeg tror ikke, at andet vil løse problemet.

{Afsluttende bemærkninger

Objektivt set tror jeg ikke, at faren for atomkrig er mindre, end da vi startede denne samtale. Men jeg er ikke desto mindre meget glad for diskussionen, for jeg synes, at der kom mange ekstremt vigtige bidrag, og jeg synes, at tegnene på håb er små, men nogle gange, når man er i en krise, kan selv små håb og ideer forårsage et skift.

Nu vil jeg gerne svare [navn redigeret] og også [navn redigeret] på en bestemt måde. Jeg tror, vi har anvist en vej. Jeg tror, at vi for to eller tre sessioner siden så Oasis-videoen, som er en 14 minutter lang programmatisk idé om, hvordan man kan forvandle Sydvestasien til en blomstrende region, hvor alle kan få fred og en fremtid. Den 13. april vil vi afholde en international fredskonference om Oasis-planen med lokale arrangementer i New York og Dresden. Men mest af alt bliver det en international internetkonference. Det vil være virkeliggørelsen af det, I så i videoen, for så vidt som vi er i gang med at rekruttere fremragende eksperter i vand, i atomenergi, i hvordan man rent faktisk opbygger Oasis-planen. Vi har også allerede fået fuld opbakning til denne plan fra

førende organisationer i regionen. Jeg tror, det vil være et totalt tegn på håb om, at kræfterne i Sydvestasien ønsker denne plan, og jeg vil opfordre og bede jer om at gense videoen og tænke på, hvem I kan få den ud til – parlamentarikere, borgmestre, byråd, forretningsfolk, diplomater, andre organisationer. Lad os gøre det til et rigtigt, på tysk ville man sige, “{Paukenschlag}” [trommeslag]; dette er symfonien med braget! Hele verden vågner virkelig op til dette perspektiv. Jeg er en gammel politisk hest, og jeg har en god fornemmelse af, hvordan politik fungerer. Dette er en flanke, der kan fungere, fordi den adresserer så mange af palæstinenserne grundlæggende behov, og i virkeligheden også israelernes, og alle de andre lande i regionen, der ønsker stabilitet og fred. Så jeg tror, vi kan få det til at fungere.

Så det større billede, som Oasis-planen kun er en del af, er, hvad kongresmedlem Robles sagde i det mexicanske parlament, en tale om behovet for at have en international sikkerheds- og udviklingskonference. Jeg vil bede [navn redigeret] om at præsentere dette for Galloway, og hvis han vil gøre det samme, og holde en tale i det britiske parlament om denne idé. Jeg ved, at alle de andre parlamentarikere ville besvime, hvilket måske ikke ville være det værste, der kunne ske, men det ville helt sikkert være endnu et {Paukenschlag}. Så kunne vi tage disse to tiltag og gå til alle velmenende og fornuftige parlamentarikere og bede dem om at gøre det samme i det italienske parlament, i det slovakiske parlament, i det argentinske parlament, simpelthen alle steder. Og igen få en massebevægelse, hvad vi ønskede at gøre for to år siden, men det tog tydeligvis nogle skridt ind imellem, og få en parlamentarisk bevægelse for ideen om, at vi har brug for en anden sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, hvilket betyder, at man skal tage hensyn til alles interesser; for hvis man udelader en person eller en nation, er det kimen til den næste konflikt, som det blev demonstreret med Versailles-traktaten efter Første

Verdenskrig.

Jeg tror, at det er den rigtige vej at gå. Vi er nødt til at få denne debat, vi er nødt til at give os selv en orden, der giver mulighed for velfærd og overlevelse og lykke for alle lande på planeten. Det lyder måske kompliceret, men jeg tror ikke, at noget mindre koncept vil løse de problemer, vi har i dag. Så hvis du er enig i det, vil jeg bede dig om at tage disse to initiativer: Det ene er Oasis-planen; og det andet er at få flere parlamentarikere eller universiteter eller tænketanke eller andre grupper af mennesker til at diskutere denne idé. NATO er forældet, og en multipolær verden er heller ikke god nok, for der er stadig geopolitik i det. Det, vi skal opnå, er at flytte menneskeheden til et højere plan, det vil sige et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg har forsøgt at skitsere den i de ti principper. Du kan bruge disse ti principper til at give folk en idé om, hvad der kunne være en invitation til en sådan diskussion. Det er min appel til dig om at hjælpe os med at sprede disse ideer og gøre dem mere kraftfulde.

NATO's ledere har rent mentalt forladt virkeligheden – hvad bliver det nye paradigme?

Den 7. marts 2024 (EIRNS) – Hvis du tror, at eliten i NATO har mistet forstanden, så har du ret! Men deres fantasier bringer hele verden i fare ved at bringe os på randen af en atomkonflikt og til civilisationens vanære.

Tyske generaler bliver afsløret i et telefonmøde, hvor de diskuterer leveringen af langtrækkende missiler til Ukraine og brugen af dem, i en stor salve, til at ødelægge Krim-broen, den længste i Europa. Der opstår en skandale omkring den manglende sikkerhed omkring opkaldet, mens konsekvenserne af et NATO-angreb på en vigtig del af den russiske infrastruktur bliver ignoreret, som om Rusland altid bluffer og ikke har nogen "røde linjer".

En mere præcis præsentation af virkeligheden kom på russisk tv, hvor værten for et ugentligt nyhedsprogram stillede spørgsmålet: "Hvilken bro eller hvilke broer ville vi være nødt til at ødelægge i Tyskland for at kunne gøre tilstrækkelig gengæld for de skader, der ville blive forårsaget i tilfælde af et angreb med tyske Taurus-missiler på vores Krim-bro?" Ville det være Femern Sund-broen i Østersøen, den meget benyttede Hohenzollern jernbanebro i Köln eller Magdeburg-broen over Elben?

Wall Street Journal har fremlagt en ny bekræftelse af status for fredsforhandlingerne for Ukraine tilbage i april 2022: Begge sider havde givet betydelige indrømmelser, der var store områder, hvor der kunne forhandles om en løsning, og nogle af de sværere specifikke spørgsmål var blevet identificeret og var under diskussion. En mulighed for at afslutte konflikten næsten lige så hurtigt, som den begyndte, var inden for rækkevidde! Men den blev afvist – ikke af Ukraine, men af dets NATO-herrer, personificeret ved den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, som ude af sig selv fløj til Ukraine for at forhindre en hurtig afslutning på NATO's lange krig mod Rusland.

Sydafrika har fremsat en ny hasteanmodning til Den Internationale Domstol (ICJ) om at træffe yderligere foranstaltninger for at stoppe folkemordet i Gaza, hvor befolkningen er begyndt at sulte ihjel med en hastighed, der, hvis der ikke gøres noget, vil stige, ikke lineært, men eksponentielt. Israel udviser foragt for Verdensdomstolen og

dens kendelse fra 26. januar 2024, og nye krav er nødvendige. "Alle deltagere i konflikten skal sikre, at alle kampe og fjendtligheder stopper øjeblikkeligt, og at alle gidsler og tilbageholdte løslades øjeblikkeligt," lyder den første af de foranstaltninger, som Sydafrika beder ICJ om at pålægge. Israel vil blive opfordret til at afslutte de militære operationer i Gaza, ophæve blokaden og levere tilstrækkelig humanitær bistand, herunder mad, vand, brændstof, husly, tøj og sanitet samt medicinsk udstyr.

Tidligere på ugen skrev UNRWA, FN's agentur for palæstinensiske flygtninge: "Forfærdelige rapporter bekræfter, at mindst 10 børn er døde af underernæring i Gaza bare i løbet af de sidste par dage. Disse dødsfald er menneskeskabte, forudsigelige og kunne helt have været undgået. Gaza er blevet helvede på jord. Hvornår vil verden sige 'nok'?"

Ja, hvornår vil verden sige "nok"?

Og hvad vil den kræve i stedet?

En gruppe pensionerede franske militærofficerer har krævet våbenhvile, og det samme har den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi.

Med hensyn til krigen mod Rusland, som for det meste foregår på ukrainsk territorium, er man i de etablerede tidsskrifter tvunget til at komme med milde opfordringer til en forhandlingsløsning i Ukraine.

Men hvilket paradigme skal etableres for at gøre denne helt rimelige politik automatisk? Under hvilket begrebsmæssigt regime ville der ikke være behov for massive folkelige opstande for fred?

Et tidligere medlem af det danske og europæiske parlament har støttet Schiller Instituttets underskriftsindsamling for LaRouches Oase-plan, som, sammen med underskriftsindsamlingen for det Globale Nord til at diskutere Helga Zepp-LaRouches Ti

principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, anviser en vej frem, et nyt system til at erstatte det vanvid, der dominerer så mange magtfulde korridorer i "Vesten" i dag.

Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oase-planen den 13. april, hvortil en invitation er på vej. Og International Peace Coalition afholder et arrangement den 8. marts, der har til formål at skabe et "tiltrængt svar fra Vesten" gennem en diskussion, der involverer et helt panel af eksperter og aktivister.

Mens NATO-eliterne måske er tilfredse med at lade verden glide ned i afgrunden – mens de forfølger deres fantasier om herredømme over Rusland, Kina og enhver anden voksende nation i verden – må vi udtænke og skabe den fremtid, som menneskehedens sande natur fortjener.

Foto: CC/Rosavtodor.ru

Tidligere EU- og dansk parlamentariker støtter Oase-planen

KØBENHAVN, 7. marts 2024 (EIRNS) – Ulla Sandbæk, tidligere luthersk præst og medlem af både EU-parlamentet og Folketinget, satte i dag sin underskrift til støtte for Oase-planen. Hun er en af initiativtagerne til det danske borgerforslag: "Danmark har pligt til at forhindre folkedrab," og talte om dette emne på Schiller Instituttets møde den 2. marts. Hun var også Art of Living-lærer på Vestbredden for kvindelige politiske fanger i seks måneder om året i syv år.

Sandbæk var medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, 1989-1994, og for JuniBevægelsen, 1994-2004; medlem af Folketinget for Alternativet, 2015-2019; og Art of Living-lærer på Vestbredden i Palæstina, 2004-2011.

Under sin tale til Schiller Instituttets møde fortalte hun om mange erfaringer fra at bo først i Israel, og også efterfølgende som medlem af en delegation fra EU-parlamentet til Palæstina, den opvågnen hun havde, både om sit positive indtryk af det palæstinensiske folk, og også deres koloniale undertrykkelse, som hun har beskrevet i en bog.

Foto: europa.eu

Palæstinensisk Mission i Danmarks rapport om ambassadørens møde med repræsentanter for Schiller Instituttet

KØBENHAVN, 6. marts 2024 (Schiller Instituttet) – I dag offentliggjorde Palæstinas Mission i Danmark en rapport fra mødet den 4. marts mellem H.E. Ambassadør Dr. Manuel Hassassian og Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg og næstformand Michelle Rasmussen på deres Facebook-side. Rapporten slutter med et link til Schiller Instituttets Oase-Plan-video med arabiske undertekster.

H.E. Ambassadør Manuel Hassassian har haft en anset karriere i

den akademiske og diplomatiske verden. Han blev først uddannet i international politik og konfliktløsning på American University i Beirut; han tog derefter sin master- og ph.d.-grad på universiteter i Ohio og havde post-doktorale studier på Harvard. Han har været direktør for Bethlehem University i Palæstina. Han har også været chefrådgiver for den palæstinensiske udenrigsminister i anliggender om Jerusalem og deltog i mange fredsforhandlinger. I de sidste 20 år har han været palæstinensisk ambassadør, først i Storbritannien og Ungarn, og de sidste fire år i Danmark.

Her er en maskinoversættelse af den arabiske tekst fra Mission of Palestine in Denmark- Facebook-side her den 6. marts 2024, som inkluderer billeder af ambassadøren og Schiller Instituttets repræsentanter:

I forgårs, den 4. marts 2024, blev der afholdt et vigtigt møde mellem Hans Excellence den palæstinensiske ambassadør Dr. Manuel Hassassian og Schiller Instituttet, hvor instituttet bekræftede sit fulde engagement i at yde støtte til det palæstinensiske folk i lyset af den aktuelle aggression mod Gazas befolkning.

Under mødet gav Hans Excellence Ambassadøren en detaljeret redegørelse for den seneste udvikling og de krænkelser, som vores folk i Gaza er udsat for på grund af besættelsen, herunder folkedrab, systematisk udsultning og tvangsforflyttelse.

Schiller Instituttets repræsentanter gennemgik instituttets rødder, dens effektive rolle i at støtte menneskerettighederne og dens modstand mod den danske regerings politik, der tager hensyn til Israels og USA's interesser i Mellemøsten. De understregede instituttets faste holdning til den palæstinensiske sag og dets beredvillighed til fortsat samarbejde for at opnå retfærdighed og fred i regionen.

Instituttet rettede en officiel anmodning til ambassadøren om

at skrive en artikel, der fremhæver resultaterne af mødet og Schiller Instituttets holdning til den palæstinensiske sag, med det formål at offentliggøre den i den officielle danske presse og fremme den internationale bevidsthed om vigtigheden af at støtte det palæstinensiske folk i lyset af de udfordringer, de står over for.

– Et link, der forklarer instituttets arbejde, er vedhæftet til din orientering:

[med et link til Oase-plan videoen med arabiske undertekster:

خطة الواحة للسلام والتنمية في غرب اسيا: طريق التحرير
إلى غزة – YouTube]

Webcast med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche Trods uretfærdighed, skab en oase af håb for menneskeheden!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for

Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 6. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende eventuelle spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det er tydeligt, at nationernes oprør mod den unipolære orden og dens såkaldte liberale demokratiske imperium uddybes, og det var tydeligt på mødet i FN's Generalforsamling den 4. marts, hvor man tog spørgsmålet om USA's veto op for at forhindre FN's Sikkerhedsråd i at kræve en våbenhvile for Gaza. Jeg vil gerne begynde med at spørge om din analyse af dette oprør, som en del af det globale oprør i det Globale Syd, og om du forudser muligheden for, at dette kan tvinge et skift i USA's og Storbritanniens holdning om at fortsætte deres medvirken til Netanyahus morderiske politik i Gaza.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden på jorden er så overvældende klar for hele verdenssamfundet, at det er helt forbløffende, hvordan de vestlige etablissementer forsøger at lade som om, at alt dette ikke finder sted. Men det minder mig virkelig om Schopenhauers "verden som vilje": Som om en ren demonstration af viljestyrke ville få virkeligheden til at ændre sig. Men det kommer ikke til at ske.

Jeg ser USA's og de europæiske nationers tøven med endelig at komme og hjælpe, sørge for at drabene stopper, sørge for at våbenleverancerne stopper, sørge for at den humanitære hjælp kan finde sted, og at der bliver fundet en løsning. Hver dag dette blokeres yderligere, gør det mere skade på omdømmet og opfattelsen af den såkaldte "værdibaserede" orden. Og jeg tror, vi er ved at nå til et punkt, og måske er vi allerede nået til det punkt, hvor dette ikke kan gøres ugjort. Og konsekvenserne af dette er yderst alvorlige, fordi hele verden virkelig er afhængig af at finde en løsning baseret på diplomati, baseret på forhandlinger. Og jo mere disse holdninger skærpes, jo sværere bliver det, for vi ser ikke kun på én krise, vi har at gøre med to regionale kriser, som potentielt kan føre til en verdenskrig.

Så jeg kan kun håbe, at det budskab, der kommer fra næsten alle nationer på planeten, til det såkaldte Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, at det trænger ind i nogle hjerner og nogle ører, for medmindre Vesten ændrer sig og virkelig går i gang med at løse disse konflikter, før de kommer ud af kontrol, men jeg synes, at den mentale tilstand i det kollektive vestlige establishment virkelig rejser et stort spørgsmålstejn: Er disse mennesker stadig i den virkelige verden, eller er de ikke? Og jeg kan kun sige, at jo mere det budskab bliver formidlet, jo bedre.

SCHLANGER: Der er kommet flere spørgsmål ind om både Gaza og Ukraine. Lad mig starte med et fra Ukraine, som nok er af særlig interesse for dig, om den såkaldte lækage af [diskussionen mellem embedsmænd i det tyske luftvåben] (<https://sputnikglobe.com/20240301/full-transcript-of-german-top-military-officials-leaked-plot-to-attack-crimean-bridge-1117078481.html>) om brugen af Taurus-missilet mod Rusland, at ramme Kertj-strædebroen og så videre. Den tyske kansler Scholz har igen offentligt sagt, at han er imod at levere Taurus-missiler til Ukraine, men denne lækkede samtale rejser spørgsmålet om, hvem der egentlig har ansvaret for Tysklands politik? Og hvem kan have været ansvarlig for lækagen? Hvad er dine tanker om dette?

ZEPP-LAROUICHE: Det interessante ved denne debat i medierne er, at de alle forsøger at dække over virkeligheden i denne samtale, at det, disse fire officerer fra det tyske luftvåben diskutererede, var scenarier for, hvordan man kunne dække over tysk medvirken i leveringen af disse Taurus-krydsermissiler.

Så vidt jeg ved på nuværende tidspunkt, holder Scholz selvfølgelig fast og siger nej. Og han har sandsynligvis lyttet til [præsident Putins nylige tale] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/73585>), at hvis de går videre med det, er det helt sikkert den røde linje, som gør Tyskland til en krigsførende part, og som i bund og grund

gør Tyskland til mål for russisk modreaktion og muligvis fører til en generel krig. Så jeg tror, Scholz på en måde holder ud. Men medierne gør en helt utrolig indsats for at aflede spørgsmålet om, at det faktisk er en del af det tyske militær, nemlig luftvåbnet, der er involveret, og forsøger at flytte det til diskussionen om, hvor skandaløst det var, hvem der lakkede oplysningerne, hvorvidt det var russerne; og det er så utroligt.

Jeg tror ikke, det vil holde, for der er intelligente mennesker, som for eksempel selv {Focus}, som er et mainstream-medie, havde en artikel med [Ralph Thiele] (https://www.focus.de/politik/ausland/ukraine-krise/analyse-zu-m-ukraine-krieg-der-verzweifelte-kampf-am-dnipro-birgt-zwei-bittere-erkenntnisse_id_259733657.html), som dybest set siger om spørgsmålet om, hvem der lakkede det, at det mest sandsynlige ville have været briterne. Og jeg synes, det er et frisk pust af rationel tænkning. Og han påpeger, at briterne ikke kun har stor erfaring med hybrid krigsførelse, men at de også har været synlige for enhver, der har lyst til at se det, som de kræfter, der pressede mest på for en udenlandsk optrapning af krigen. Så jeg tror bestemt, at det er noget, der skal overvejes, og de vil have en interesse i at miskreditere Scholz, som de sandsynligvis betragter som en hindring for optrapningen med Ukraine.

Situationen i Ukraine er de facto, som tidligere general Kujat allerede påpegede i august sidste år, nemlig at eftersom ukrainerne tydeligvis er ved at tabe krigen – og han så det tydeligvis komme allerede for et halvt år siden – så ville NATO stå over for spørgsmålet om enten at gå efter en diplomatisk løsning eller en optrapning, og vi så tydeligvis den ene optrapning efter den anden.

Så vi er lige på nippet til, at det kommer til at fortsætte hele vejen. Og jeg tror, at Putins budskab også var meget klart – han leverede det meget roligt – men han sagde meget klart, at hvis Vesten sender tropper ind i Ukraine eller

foretager en anden optrapning, så er Rusland parat til at bruge sin doktrin: Og doktrinen foreskriver, at hvis Ruslands territorium er truet, vil de bruge atomvåben.

De vestlige medier forsøger naturligvis at ændre det til, at Putin truer Vesten med krig, men hvis man ser på den faktiske situation, er der intet, der understøtter det overhovedet. Jeg kan også råde folk til at lytte til et ekstremt interessant interview, som den schweiziske efterretningsekspert [Jacques Baud]

(<https://overton-magazin.de/dialog/die-deutsche-regierung-besteht-heute-aus-fanatikern/>) gav til {Overton Magazin}, hvor han efter min mening giver en meget nøgtern vurdering, herunder udtrykker den største frustration over den tyske regering. Jeg vil ikke engang gentage, hvad han sagde: Du bør selv lytte til det.

SCHLANGER: Vi har også en kommentar fra Francis Boyle, den kendte menneskerettighedsadvokat, og han skriver om Benny Gantz, den israelske krigsminister, som kom til USA tidligere på ugen og mødtes med Kamala Harris og Lloyd Austin. Budskaberne var blandede: Harris opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile, men efter mødet med Gantz blev der givet grønt lys til, at Israel kunne gå i gang med at invadere Rafah. Boyle skriver, at Austin sagde, at der skal være en troværdig og gennemførlig plan for beskyttelse af civile og håndtering af den humanitære situation forud for enhver operation på landjorden i Rafah. Men det virker højst usandsynligt. Hvad mener du om dette frem og tilbage med Gantz-besøget, hvad Harris havde at sige, og det faktum, at Biden fortsætter med at tilkendegive sin fulde støtte til Israel?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at skylden for alt, hvad der sker lige nu, vil blive lagt tilbage på Biden-administrationen. For ikke alene afspejler Gantz-besøget det faktum, at Netanyahus politiske fremtid – alle ved, at i det øjeblik denne krig ville stoppe, ville Netanyahu ikke længere være i embedet, og

han ville sandsynligvis blive anklaget for kriminalitet. Så Netanyahu ønsker tydeligvis at forlænge situationen for at undgå det, som alle forventer vil ske, når kampene stopper.

Jeg tror, at skylden for den utrolige tragedie, der udspiller sig for øjnene af hele verden, helt og holdent vil tilfalde USA, og jo hurtigere folk i USA kræver, at dette rædselsshow skal stoppe, desto bedre. Men jeg er meget bange for, at det kræver en helt anden tilgang, og det er derfor, vi presser på for en helt anden tilgang: Vi siger, at man naturligvis har brug for et øjeblikkeligt stop for våbensalg; man har brug for humanitær hjælp; man har brug for, at UNRWA kan fungere igen, fordi de er den eneste organisation på stedet, som hurtigt kan genoptage deres arbejde, fordi de er vant til det, og de har al den viden, de har på stedet osv. Så alle disse ting skal gøres meget hurtigt, men det kræver noget endnu større, og derfor foreslog vi [Oasis Planen] (<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>), som er ideen om en omfattende økonomisk udvikling, ikke kun for Gaza og Israel og de umiddelbare nabolande, men hele regionen i Sydvestasien, som en del af et enormt udviklings- og genopbygningsprogram, som ville omfatte alt fra Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen og naturligvis Israel og Palæstina; og en tostatsløsning.

Alt dette skal samles som en pakke i en omfattende konference om Mellemøsten: Fordi man er nødt til at give folk håb. Og vores video, som jeg kun kan råde folk til at se, hvis de ikke allerede har gjort det, og hjælpe os med at distribuere den, fordi den viser, at hvis man sætter et økonomisk udviklingsperspektiv på dagsordenen til øjeblikkelig iværksættelse, så starter man med at producere masser af ferskvand ved afsaltning og på andre måder ved at bygge korridorer og kanaler fra Middelhavet til Det Døde Hav og Det Røde Hav, og på den måde har man ferskvand til rådighed til landbrug, til genplantning af skov, til at bygge nye byer, til infrastruktur, simpelthen et udviklingsperspektiv for hele den

store region i Sydvestasien: Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan få et normalt liv med studier, hvor de kan gøre nyttige ting med deres liv. For hvis du ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis du får en delvis løsning eller en våbenhvile, men du ikke har et perspektiv om håb, vil du få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så er vi den intelligente art eller ej? Dette er det egentlige spørgsmål.

Så jeg er ret håbeful, for siden vi har cirkuleret denne video, har vi fået en masse respons. Det er endnu ikke nået ud til den store offentlighed, men jeg gav et interview til {Global Times}, som de offentliggjorde, og de nævnte, at Schiller Instituttet promoverer denne Oasis Plan, så alle læsere af {Global Times} er nu klar over dette, og forhåbentlig vil interessen for dette perspektiv vokse. Hvis I har et hjerte for det, der sker for befolkningen i Gaza lige nu, så hjælp os med at få Oasis Plan-perspektivet på bordet, for jeg tror, at det er den eneste faktor, som efter min mening virkelig kan ændre situationen.

SCHLANGER: Der er kommet en række spørgsmål om den seneste tids udvikling i Europa. En spørger, om udtalelserne fra Scholz og Borrell for nylig repræsenterer en forskel mellem dem og nogle af de mere høgeagtige neokonservative. Derefter sender RJ et spørgsmål: "Er der noget at sige til den voksende kløft mellem Macron og Scholz på grund af førstnævntes ønske om et uafhængigt europæisk forsvarssystem og Scholz' tilsyneladende ønske om at forblive afhængig af amerikanske våben?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at ud fra de mange diskussioner, vi har haft med militærfolk i Frankrig, Tyskland, Schweiz, Italien og andre europæiske lande, udspiller der sig lige nu en absolut magtkamp bag dørene. I Frankrig er folk næsten i krigstilstand med Tyskland, fordi de

betrakter Tyskland som en komplet forræder. Det betyder ikke, at den franske position er bedre, for selv Macrons idé om at sende tropper til Ukraine bliver korrekt afvist af de fleste fornuftige kræfter i Tyskland. Men generelt er problemet, at i stedet for at have en holdning, som de Gaulle ville sige, om at Europa skal have en fælles mission og spille en positiv rolle, så betyder det ikke rigtig noget, hvis man holder sig inden for geopolitikken: Det vil sige, at det er legitimt at være med i denne kampagne af racistisk had mod Rusland, og jeg tror, det er et argument, som Jacques Baud fremfører i interviewet – som virkelig er meget interessant – han fremfører argumentet om, at den nuværende dæmonisering af Rusland er baseret på racisme; at europæerne ikke har noget klart mål, og det har USA heller ikke; de har ikke noget mål for, hvad de vil opnå i den ukrainske situation.

Da Austin bliver spurgt, hvad hans idé er, siger han: "At svække Rusland." Baerbock siger det samme. De har ikke nogen idé – idéen om bare at svække en modstander og få soldater til at kæmpe for kampens skyld; de seneste rapporter siger, at der allerede er 500.000 døde i Ukraine, ifølge Jacques Baud og andre kilder, et forhold på 10:1 mellem døde ukrainere og døde russere. Der burde slet ikke være nogen døde mennesker, men ikke desto mindre, hvad skal perspektivet være for unge soldater, at gå ind i en krig, bare befinde sig i en kødhakkemaskine, indtil man er død? Jeg tror, at Bauds argument om, at denne idé om at "svække Rusland" er baseret på en dybt racistisk opfattelse, er helt sandt.

Det skal stoppes! Hvis vi ikke kommer væk fra denne geopolitiske idé om, at der er nogen legitim grund til denne konfrontation, vil vi ende i Tredje Verdenskrig på kortest mulig tid. Jo flere, der får øjnene op for dette faktum, jo bedre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er værd at bemærke, når du taler om, hvad Jacques Baud sagde om denne racisme mod Rusland, at Keir Giles fra Chatham House har skrevet mindst tre bøger, som

netop er fyldt med disse bagtalelser om, at man ikke kan stole på russerne, fordi de næsten er genetisk forpligtede til at lyve og være uærlige.

Nu, Helga, har vi nogle andre spørgsmål: Der er kommet et spørgsmål fra en tilhænger i staten Washington, som henviser til resultaterne af primærvalgene på Super Tuesday i går, hvor Trump vandt alle undtagen et, og Biden vandt alle primærvalgene, hvilket stort set afsluttede nomineringerne. Så det ser ud til, at det bliver et Trump vs. Biden-valg. Så fra staten Washington skrev nogen: "Jeg er ikke Trump-tilhænger, men sætter pris på hans modstand mod Bidens stedfortræderkrig mod Rusland i Ukraine. I et interview med Fox News i går sagde han, at han støtter Israel og sagde: 'Man er nødt til at afslutte problemet,' med henvisning til Hamas. Underminerer det ikke hans påstand om at være modstander af de neokonservative og deres krige?"

ZEPP-LAROUCHE: Jo, det tror jeg, det gør, for problemet er, at hvis man ikke stopper det nuværende geopolitiske spil, vil vi ende i Tredje Verdenskrig. Bare tag kombinationen af Taurus-krydsermissilet, der kan nå Moskva [fra Ukraine], det er det, disse mennesker presser på for, og muligheden for, at krisen i Mellemøsten kommer ud af kontrol: Vi er meget, meget tættere på faren for atomkrig, end de fleste mennesker tror. Problemet med Trumps holdning til Mellemøsten er dybest set, at jeg ikke har set nogen tegn på, at han virkelig tænker på et nyt paradigme, og jeg kan kun sige, at det i høj grad afhænger af andre kandidater, f.eks. de uafhængige kandidater, og forhåbentlig fornuftige folk i Trump-kampagnen, som reagerer på – jeg mener, det budskab, som Biden for eksempel fik, ikke kun i Michigan, men også i Minnesota, tror jeg (ret mig, hvis jeg tager fejl), hvor mange stemte blankt og dermed udtrykte total uenighed med Bidens politik i Mellemøsten.

Så jeg kan kun håbe, at Trumps analytiske kræfter, at folk rådgiver ham, eller at han selv får den idé, at en absolut forandring er nødvendig, og at den eneste måde for verden at

overleve på er at stoppe denne geopolitiske tænkning! Verden er ikke et nulsumsspil, det er ikke et spil, hvor én vinder, og de andre taber. Hele det Globale Syd bevæger sig i retning af samarbejde, af en win-win-strategi, af en idé om at opbygge et helt nyt system, hvor alle kan trives og blive rigere. Hvis det kollektive Nord ikke får øjnene op for, at de er nødt til at tilslutte sig denne nye måde at tænke på, så tror jeg, at det bedste ville være, at Vesten ville kollapse, hvilket de vil, fordi vi allerede er meget hurtigt på det tog, og i værste fald ville vi ende med udslettelsen af hele civilisationen.

SCHLANGER: Du har ret, det var Minnesota, og det var en større uengageret stemme i det demokratiske primærvalg mod Biden, hvilket afspejler modstand mod hans krigspolitik, end selv ugen før i Michigan. Vi får se, om han forstår budskabet eller ej.

Jeg har fået et spørgsmål om FN's generalforsamling i går, hvor Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som står for det meste af den humanitære hjælp i Gaza, sagde, at tilbageholdelsen af midler til UNRWA har bragt organisationen på randen af et nært forestående kollaps: Det vil sige, at det ene agentur, der yder hjælp, er ved at kollapse, og det bliver bevidst bragt til at kollapse af Netanyahus politik, mens Biden og en række andre lande tilbageholder midler. Men personen, der skrev spørgsmålet, sagde: "Som en selvbeskrevet FN-skeptiker, kan man så stole på FN's Hjælpeorganisation i betragtning af anklagerne om, at mange af dens medlemmer var involveret i angrebet fra Gaza på Israel den 7. oktober?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, vi ser lige nu, er, at omkring 1,5 millioner mennesker omkring Rafah, og nogle få mennesker tilbage i det nordlige Gaza, og de er alle akut ved at dø af sult. Hvis verden ser på det og ikke gør alt for at give disse mennesker midlerne til at overleve, tror jeg ikke, at denne plet på den menneskelige samvittighed nogensinde vil

forsvinde! Uanset hvad. Så det eneste menneskelige ville være straks at geninstallere UNRWA-kapaciteten – jeg ved det ikke – verden reagerer ikke! Det er allerede en stor diskussion, hvorfor handler naboerne til Gaza ikke, hvorfor handler de andre arabiske lande ikke? Og det er helt sikkert en kritik, som vil blive mere højlydt, efterhånden som det her bryder ud.

Men jeg tror, at nøglespørgsmålet er – det kommer tilbage til USA og det kommer tilbage til Storbritannien, og desværre til Tyskland, som har en holdning, der mildest talt er utroligt umenneskelig. I Tyskland har man ikke engang lov til at nævne, hvad Den Internationale Domstol i Haag siger. Hvis man gentager, hvad ICJ-domstolen siger, kan man blive straffet! Det er utroligt, hvad der foregår i Tyskland!

Hvis du har 1,5 millioner mennesker, der sulter, og de tyske medier for eksempel ikke rapporterer det; de siger: "Åh, der er en trussel om en sult- og hungerkrise." De er midt i det! Folk er allerede ved at dø! Og hvis der er nogen sans for proportionalitet, tror jeg, vi er nødt til at få en reel optrapning af mobiliseringen, og som jeg allerede har sagt, er du nødt til at gøre alt, hvad der er muligt for at redde de mennesker, der nu er i akut fare for at dø. Og mens vi taler her, dør de som fluer, efterhånden som minutterne løber ud.

Så der skal øjeblikkelig hjælp til. Men så har vi brug for et skift i retning af at sætte sig selv foran, på et højere niveau, og sige, "er vi mennesker eller er vi ikke?"

SCHLANGER: Der skete en interessant udvikling i går: USA's udenrigsminister Antony Blinken sendte en besked ud om, at Victoria Nuland træder tilbage – eller går på pension. Det er tydeligvis for sent i betragtning af den skade, hun har forvoldt. Men der er sendt et spørgsmål ind: Tror du, hun gik af for at undgå skylden, når det kommer til spørgsmålet om, "hvem der tabte Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er folk, som faktisk har lavet noget mere

research, og de hævder, at de penge, som hun og hendes apparat indsamlede, ikke var 5 milliarder dollars til NGO'er, der skulle lave en farverevolution i Ukraine, men nærmere 12 milliarder dollars. Ukraine-situationen er tydeligvis en total fiasko. Spørgsmålet vil komme: "Hvem tabte Ukraine?" For da USA og NATO forlod Afghanistan i al hast i 2021, og vi husker alle den ret skammelige afgang fra Kabuls lufthavn, som var fuldstændig ukoordineret og næsten som en flugt, var der allerede dengang en diskussion, hvor folk sagde: "Jamen, hvad gør USA og NATO for de mennesker, der arbejdede for dem – jeg kender ikke ordet på engelsk, {Ochskräfte} [ph], folkene fra Afghanistan?". [ph], de mennesker fra Afghanistan, der samarbejdede med NATO i de 20 år, de blev stort set efterladt. I situationen med Ukraine er der allerede en stor debat i USA om ikke at give flere penge til Ukraine. Den store fare er naturligvis, og optrapningen truer med Taurus-missilet som et umiddelbart skridt, at hvis Ukraine tabes, vil det helt sikkert skade Vestens og USA's omdømme. Så vil myten om den unipolære verdens uovervindelighed, eller den regelbaserede orden, gå fløjten.

Det er bedre end en optrapning, der fører til Tredje Verdenskrig. Så den eneste elegante vej ud af denne situation er virkelig at sige: "Okay, det her var en fejltagelse. Vi bør gå tilbage til, i det mindste, hvor vi var i marts 2022, hvor det nu bliver mere klart, at Zelenskyj var helt klar til at indgå et kompromis i Istanbul, at selv den tyske og franske regering gik med til afnazificeringen, hvilket selv Zelenskyj ville have været enig i. Så det var en umiddelbar mulighed for at stoppe krigen. Den daværende britiske premierminister Boris Johnsons rolle, som tog fra London til Kiev og sagde: "Nej, I er nødt til at kæmpe videre," bør også undersøges. For det er ikke kun i strid med FN's charter og de fleste forfatninger at føre en angrebskrig, man bør også overveje, om bestræbelserne på at stoppe muligheden for at afslutte en krig ikke bør underkastes den samme form for undersøgelse.

Så jeg tror, at den eneste effektive måde ville være at stoppe med det samme og sige, lad os forhandle. Den kinesiske udsending til Ukraine rejser tilsyneladende til flere lande i Europa lige nu, herunder Kiev og Moskva, og det [kinesiske 12-punktsprogram]

(https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html) er stadig en meget fornuftig tilgang til at starte en diplomatisk løsning, og det bør sættes på dagsordenen med den største hast.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som jeg tror, du faktisk har besvaret flere gange i dag, men det faktum, at det bliver ved med at komme op, og med en vis hast – det er fra Angela i Italien: “Jeg værdsætter din indsats for at undgå en ny verdenskrig, men et spørgsmål trænger sig på igen og igen: Hvordan er det muligt, at verden kan tolerere, hvad der foregår i Gaza? Hvorfor er det ikke muligt at stoppe Netanyahu? Jeg spørger, fordi på trods af at jeg har gjort mit bedste for at forhindre disse forfærdelige forbrydelser i at blive begået, så har intet ændret sig efter alle disse måneder. Jeg føler mig håbløs og hjælpeløs. Kan du komme i tanke om en kollektiv handling, der kan udføres internationalt?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er nødt til at sige det samme, som jeg allerede har sagt: Hvis der var, lad os sige, en gruppe lande, der for alvor satte Oasis-planen på dagsordenen, holdt taler om den, lavede tv-programmer om den; eller havde en gruppe af, lad os sige, nobelprisvindere, der ville sige, at der faktisk er en plan for, hvordan interesserne for alle lande i regionen kan varetages. Eller enhver form for fremtrædende personer, lad os sige tidligere præsidenter, tidligere statsoverhoveder, alle religiøse ledere, paven, de forskellige religiøse ledere fra jødedommen, fra islam, hvis de ville mødes og sige, lad os sætte Oasis-planen for udvikling på dagsordenen – det kunne ændre det! Vi har brug for noget drastisk! Jeg ved godt, at det er meget svært; nogle gange har man en tendens til at

sige, hvilket også er helt forfærdeligt, at jeg hellere må gå tilbage til mit privatliv og ikke lytte til nyhederne mere, jeg mener, der er mange mennesker, der siger sådan eller udtrykker sådan, men det hjælper ikke. Det hjælper bare krigsmagerne med at komme videre.

Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os, og Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, det er det, vi virkelig prøver at opnå – hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på! Så tilslut dig vores bestræbelser, kom til vores ugentlige International Peace Coalition-diskussion hver fredag, inklusive den 8. marts, og mobiliser alle dine venner til at tilslutte sig indsatsen.

SCHLANGER: Jeg synes, at folk bør gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se [14 minutters video om Oasis-planen] (<https://youtu.be/hjffHIIiXPmE>). Og et forslag, se, vi er nu i begyndelsen af den varme fase af valget i 2024 i USA. Kandidaterne kommer til at føre valgkamp over hele landet. Og tag ved lære af [Diane Sare] (<https://www.sareforsenate.com/>), [Jose Vega] (<https://votevega.nyc/>) og andre medlemmer af LaRouche-organisationen, som tager til disse bymøder og præsenterer Oase-planen og sætter kandidaterne på plads i forhold til dette. Det er noget, folk kan gøre for at gøre offentligheden opmærksom på det.

Så Helga, tak fordi du kom i dag. Nogen afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Bliv aktiv: Dette er ikke en periode, hvor man skal være en sofakartoffel eller en tilskuer, der ser til fra

hegnet. For det er dig, der kan gøre forskellen, for hvis gode mennesker forener sig om en plan, kan de bøje armen på den værste tyran. Det er Friedrich Schillers ord, og jeg tror, han ramte plet.

SCHLANGER: OK, tak, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge.

Kinas Global Times interview med Helga Zepp-LaRouche: To møder til at anvise en vej for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation

Af Global Times

Udgivet: 5. marts, 2024

Redaktørens bemærkning:

I denne uge indledte Kina de to sessioner, en af de vigtigste politiske sammenkomster hvert år. Begivenheden er et vigtigt vindue for omverdenen til at forstå Kinas udvikling, og hvor verdens næststørste økonomi er på vej hen, samt de vigtigste politiske prioriteter i 2024.

Hvad er omverdenens generelle forventninger til de to møder?

Og hvordan ser udenlandske økonomer og tænketanke på Kinas vækstpotentiale? For nylig interviewede Global Times' reporter Li Xuanmin (GT) Helga Zepp-LaRouche (HZL), grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller Instituttet.

GT: Kina afholder de to årlige møder i denne uge. Hvad er dine forventninger til mødet?

HZL: Jeg forventer, at det vil tage fat på strategiske udfordringer, der udgør barrierer for global udvikling, baseret på Kinas vision om at opbygge et globalt samfund med en fælles fremtid. Af særlig interesse for mig vil også være at lære, hvad ideen om at opbygge "nye høj kvalitative produktive kræfter" faktisk vil betyde, eftersom den kinesiske økonomi allerede er verdensøkonomiens lokomotiv.

Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at Kinas to møder vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle.

GT: Hvilken betydning har det politiske møde i en tid med stigende global modvind? Og fra dit perspektiv, hvilken rolle vil Kina og den kinesiske økonomi spille i verden i år?

HZL: Den kinesiske udenrigspolitik har vist sig at være et anker for stabilitet. Den største fare nu er de to regionale konflikter: Rusland-Ukraine-konflikten og Israel-Palæstina-konflikten. Og Kina har fremsat omfattende diplomatiske forslag til begge kriser, som viser vejen til en fredelig løsning.

Udvidelsen af det af Kina foreslåede Bælte- og Vej-Initiativ (BVI) kunne spille en afgørende rolle i genopbygningen af de

konfliktramte lande i et regionalt udviklingsperspektiv. Schiller Instituttet har også foreslået en konkret økonomisk udviklingsplan, Oase-planen, som kunne skabe fred for alle de involverede lande.

GT: Fra dit perspektiv, hvad vil være omdrejningspunkterne for Kinas økonomiske arbejde i år? Hvad er dit skøn over de økonomiske nøgletal, der vil blive fastsat under de to sessioner?

HZL: Det økonomiske arbejde vil i år fokusere på at fremme højteknologi, høj effektivitet og høj kvalitet i produktionen. I betragtning af det store antal videnskabsfolk og ingeniører Kina har, og tilføjelsen af omkring 11 millioner universitetsuddannede om året, vil omdannelsen af grundlæggende videnskabelige og teknologiske gennembrud til reel produktion i den kinesiske økonomi være meget betydelig.

GT: Hvilken rolle forventer du, at den kinesiske økonomi vil spille i verden i år, midt i den komplekse geopolitiske situation?

HZL: Der har været stigende tendenser til afkobling og “de-risking”, som i virkeligheden er det samme. Når EU forbereder skatte-barrierer mod kinesisk import, isolerer de sig yderligere til skade for sig selv. Jeg forventer, at Kina vil være en stærk fortaler for multilateralisme og opbygge et samarbejde med det Globale Syd, hvor der har været en enorm indsats for at omstille sig fra eksport af råmaterialer til økonomiske modeller baseret på værditilvæksten.

Desuden vil BRIKS-Plus – som Kina er stiftende medlem af – naturligvis få stigende betydning i år og omfatte nye kreditmekanismer, der fremmer udviklingen for alle deltagere.

GT: BVI står også højt på dagsordenen for de to sessioner. Fra dit perspektiv, hvordan vil Kina udstikke en ny BVI-plan i det 11. år af dens udvikling?

HZL: Eftersom udviklingsbehovene i det Globale Syd er gigantiske, giver den af Kina foreslåede BVI i det næste årti

masser af muligheder for, at alle nationer kan arbejde sammen til gensidig fordel. Og hvis alle lande kan huske på et sådant perspektiv, kan det næste årti med BVI frigøre det kreative potentiale hos milliarder af mennesker.

Med hensyn til de europæiske lande, især Tyskland og Frankrig, oplever de en dramatisk økonomisk afmatning. Så forhåbentlig vil der være en større åbenhed for at reagere på, hvad BVI har at tilbyde.

Den Globale Majoritet hudfletter USA på FN's Generalforsamling

5. marts 2024 (EIRNS) – På FN's Generalforsamlings plenarmøde den 4. marts blev USA, sammen med Israel, fordømt for at have fremmet masseudryddelsen i Gaza. Forsamlingen var indkaldt til et uformelt møde for at gennemgå "brugen af veto", som det er set i FN's Sikkerhedsråd i de seneste måneder. Fokus for opmærksomheden og kritikken var USA's veto den 20. februar mod en resolution om våbenhvile i Gaza, hvilket var det tredje veto fra USA's side. Da formanden for FN's Generalforsamling, ambassadør Dennis Francis fra Trinidad og Tobago, indledte mødet, beskrev han med rette situationen i Gaza som "katastrofal, samvittighedsløs og skammelig".

Mange ambassadører talte imod USA, ikke kun på vegne af deres nationer, men også på vegne af Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), Den Arabiske Gruppe, Golfens Samarbejdsråd eller Gruppen af venner til forsvar for FN's Charter. Repræsentanten for Algeriet, som var ophavsmand til den resolution om våbenhvile, der blev nedlagt veto imod den 20.

februar, advarede om, at hvis FN's Sikkerhedsråd undlader at handle øjeblikkeligt, "vil der ikke være noget tilbage i Gaza, som er værd at leve for."

USA's svar, som blev givet af Robert Wood, vicehøjkommissær ved FN, var elitær retorik. Han erklærede, at vedtagelsen af en resolution om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd ville være skadelig for de forhandlinger, som USA fremmer mellem Israel, Hamas, i samarbejde med Egypten og Qatar. Han fortalte, at USA i øjeblikket arbejder på en ny tekst til en FN-resolution, som de vil anse for acceptabelt.

Repræsentanten fra Malta talte imod USA på vegne af de "valgte 10" i FN's Sikkerhedsråd, som er de roterende medlemmer af de 15 nationer i FN's Sikkerhedsråd, bortset fra de fem permanente (USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig). Hun udtrykte beklagelse over USA's veto den 20. februar og sagde, at Sikkerhedsrådet må påtage sig sit ansvar.

Pakistans faste repræsentant ved FN, Munir Akram, en af de længst siddende og mest respekterede diplomater i FN, talte på vegne af OIC og opfordrede til en international fredskonference.

Efter morgenens plenarmøde i UNGA om "revurdering af vetoretten" indkaldte UNGA-præsident Dennis Francis til en anden samling om krisen i Gaza og UNRWA. Påfaldende nok sad Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's Hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA), forrest lige ved siden af Francis. Lazzarini fremlagde en sønderlemmende rapport om situationen i Gaza. Derefter fortsatte diskussionen.

På samme tid som disse UNGA-forhandlinger var i gang, meddelte Israel, at de havde anklaget yderligere 450 ansatte i UNRWA for at være involveret i Hamas-angrebet på Israel den 7. oktober. Da UNGA-sessionen sluttede, holdt Lazzarini en pressekonference om aftenen. Han rapporterede, at UNRWA slet

ikke havde modtaget nogen af de israelske anklager. Desuden har UNRWA-medarbejdere, der er blevet tilbageholdt sammen med andre, rapporteret, at de er blevet "traumatiseret" af deres "prøvelser", da de blev løsladt. Han sagde, at de blev "systematisk ydmyget, tvunget til at være nøgne, udsat for verbale og psykologiske overgreb."

Den samme tvangsprægede ondskab, som magthaverne i USA, Storbritannien, Israel og nogle få medløbere udviser i forbindelse med folkemordet i Gaza, kan ses i provokationerne og opbygningen til en atomar konfrontation, som nu udgør en umiddelbar trussel om en storkonflikt. Heldigvis er der dem, der ringer med alarmklokkerne, især efter tiltag som den franske præsident Emmanuel Macrons forslag den 26. februar om at sende NATO-styrker ind i Ukraine, og den lækkede lydfil den 1. marts, hvor embedsmænd fra det tyske luftvåben den 19. februar diskuterer de bedste måder at angribe Rusland fra Ukraine på.

En række pensionerede, erfarne diplomater og militære embedsmænd i det transatlantiske område taler imod det vanvittige i at spille bluff med præsident Putin. Den pensionerede indiske ambassadør M.K. Bhadrakumar advarede vestlige beslutningstagere om, at Putin ikke "råbte ulv", da han udsendte en "advarsel til hele Vesten ved at lægge atomvåben på bordet" i sin tale til den føderale forsamling den 29. februar. Tag ikke fejl, sagde Bhadrakumar, "Moskva mener, hvad de har sagt, nemlig at de vil betragte enhver vestlig kampindsats i Ukraine fra NATO-landenes side som en krigshandling." Kilden til den globale fare i dag er "tankegangen" hos "dumdristige, ubesindige vestlige statsmænd, som er desperate efter at afværge et forestående nederlag i krigen, som de startede i første omgang med den erklærede hensigt at ødelægge Ruslands økonomi, skabe social og politisk ustabilitet, som ville føre til et regimeskifte i Kreml."

Der er visse enkeltstående handlinger, der finder sted med det formål at modvirke mobiliseringen af umoral, inkompetence og

ondskab. En initiativgruppe bestående af 200 lovgivere fra 13 lande har udsendt en erklæring, der opfordrer til en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel.

I USA blev en internet-diskussion, "NATO på vej mod atomkrig med Rusland?", afholdt mandag den 4. marts i New York af de uafhængige kandidater Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til kongresdistrikt 15 i Bronx, med Scott Ritter, militærspesialist, og professor Steve Starr, specialist i atomkrig.

Deltag i mobiliseringen for at tvinge verden væk fra dødssporet og over på vejen til gensidig udvikling, gavn og fred. Det er den ånd, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets leder, beskriver i et interview, der blev offentliggjort i dag i Global Times, i anledning af denne uges opstart af de årlige regeringsmøder i Kina. Interviewet har titlen: "To møder for at vise en vej for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation" – Zepp-LaRouche, grundlægger af tysk tænketank,

sagde: "Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at Kinas to sessioner vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle."

Credit: UN Photo Even Schneider

Et briefingmøde i FN's Generalforsamling advarer om, at UNRWA's "forestående kollaps" må stoppes

Ikke korrekturlæst

5. marts 2024 (EIRNS) – FN's Generalforsamling holdt en uformel briefing i plenarforsamlingen mandag den 4. marts, hvor medlemmerne kunne høre direkte fra Philippe Lazzarini, generalkommissær for FNs Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), at organisationen er i fare for "overhængende kollaps". Det er 16 nationers afbrydelse af finansieringen af UNRWA, som Biden-administrationen iværksatte den 26. januar på Netanyahu-regeringens foranledning, få timer efter Den Internationale Domstols afgørelse om, at Israel "sandsynligvis" begår folkemord i Gaza, som har skabt denne krise.

[UNGA-præsident, ambassadør Dennis Francis] (<https://webtv.un.org/en/asset/klx/klxnp242a9>) fra Trinidad og Tobago indledte orienteringsmødet. "Vi samles igen i dag under ildevarslende og forværrede omstændigheder, for at sige det mildt," advarede han. UNRWA blev oprettet i 1949 af FN's generalforsamling, sagde han, og "ingen anden enhed er i stand til at yde bistand i det omfang, der kræves for at imødekomme behovene hos de 2,2 millioner mennesker i Gazastriben... UNRWA overlever måske ikke uden vores øjeblikkelige og afgørende handling... Lad os udnytte dette øjeblikks nødvendighed til ikke blot at støtte UNRWA i at genopbygge sig selv – men også til at finde en permanent løsning på denne meningsløse og brutale konflikt," opfordrede han.

[Lazzarini]

(<https://www.unrwa.org/newsroom/official-statements/statement-commissioner-general-unrwa-general-assembly>) sagde lige ud, at UNRWA "er på bristepunktet." Lidelserne i Gaza er umulige at beskrive fyldestgørende, understregede han. Over 30.000 er blevet dræbt i løbet af de sidste fem måneder, og hele 5 % af befolkningen i Gazastriben er nu døde, sårede eller savnede. Med den alvorlige mangel på livreddende og medicinske forsyninger og en truende hungersnød, "gyser jeg ved tanken om, hvad der stadig vil blive afsløret om de rædsler, der har fundet sted i denne smalle stribe land," erklærede han.

UNRWA har ikke kapacitet til at håndtere den "pause" i finansieringen på 450 millioner dollars, som de 16 lande har påført organisationen, sagde han. Med finansiering kan UNRWA "forblive en livline" for palæstinensiske flygtninge i hele regionen; uden yderligere finansiering vil UNRWA befinde sig i "ukendt territorium, med alvorlige konsekvenser for global fred og sikkerhed." Han appellerede til Generalforsamlingen om at udfylde finansieringshullet og sikre støtte til organisationens aktiviteter.

Lazzarini sætter ord på situationen: UNRWA står over for en "bevidst og samordnet kampagne" for at underminere UNRWA's aktiviteter og derefter lukke det; Israels premierminister Benjamin Netanyahu "siger åbent, at UNRWA ikke vil være en del af Gaza efter krigen." Han bemærkede, at vejen til at afslutte behovet for UNRWA er at forpligte sig til en politisk proces for fred mellem palæstinensere og israelere.

Fra Cairo opsummerede [UNRWA's pressetalsmand Adnan Abu Hasna] (<https://news.un.org/en/story/2024/03/1147202>) indsatsen i denne kamp, da han af UN News blev spurgt, om der stadig er tid til at redde børnene i Gaza, som er begyndt at dø af sult og dehydrering. Han svarede: "Hvis der er en politisk vilje, og grænseovergangene bliver åbnet, tror jeg, vi kan gøre det. "UNRWA er rygraden i den humanitære indsats i Gaza, de har den logistiske kapacitet og personalet til at klare det."

Tyskland undersøger sine egne aggressive krigsplaner – eller hvordan de blev lækket

Den 4. marts 2024 (EIRNS) – Den 4. marts optrappedes spændingerne omkring den lækkede lydoptagelse af tyske topofficerer fra den 19. februar, hvor de diskuterede at bruge en række tyske Taurus-krydsermissiler til at ødelægge Kertjbroen. TASS rapporterede, at den tyske ambassadør, Alexander Graf von Lambsdorff, var blevet “indkaldt” til det russiske udenrigsministerium; en talsmand for det tyske udenrigsministerium sagde, at det tværtimod var et forud planlagt møde. Kremls talsmand, Dmitri Peskov, anklagede Tyskland for at “diskutere planer om angreb på russisk territorium.”

Søndag anklagede den tyske forsvarsminister Boris Pistorius afsløringen af lydoptagelsen og udskriften for at være russisk misinformation, dog ikke uden at bekræfte dens ægthed. Pistorius hævdede ifølge AP, at tidspunktet for offentliggørelsen, samme dag som Alexei Navalnyjs begravelse, ikke var tilfældigt. “Det er en del af en informationskrig, som Putin fører. Det er der absolut ingen tvivl om,” sagde Pistorius. “Det er et hybridangreb med desinformation for øje. Det handler om splittelse. Det handler om at underminere vores beslutsomhed.”

Forbundskansler Olaf Scholz, der var på besøg i Vatikanet i Rom, kaldte diskussionen om et tysk planlagt og forberedt angreb på Rusland for “en meget alvorlig sag” og sagde: “Det

vil blive undersøgt meget omhyggeligt, intensivt og i en fart. Det er også påkrævet at gøre det” – dette ifølge Financial Times. Et højtstående parlamentsmedlem fra Det Grønne Parti ved navn Konstantin von Notz opfordrede til hurtigt at få bekræftet, “om aflytningsskandalen er en engangshændelse eller et grundlæggende problem.”

Der er et juridisk problem med en væsentlig overtrædelse af Tysklands straffelov, som forbyder og straffer forberedelse af eller opfordring til aggressiv krig; general Harald Kujat har specificeret, at forsvarsminister Pistorius og andre, der forberedte aggressiv krig mod Rusland, overtrådte tre artikler i Strafgesetzbuch eller den tyske straffelov, og overtrædelser medfører strenge fængselsstraffe. Kertj-broen er en del af Rusland, og generalløjtnant Ingo Gerhartz, den ledende person, der diskuterer forberedelsen af en massiv missilbeskydning for at ødelægge broen, er generalinspektør for Luftwaffe. Han har briefet Pistorius, og det så ud til, at han ledte diskussionen på Pistorius’ vegne som forberedelse til et møde med Pistorius. Desuden diskuterede deltagerne, at 50 eller endda 100 Taurus-missiler (“alt, hvad vi har”) ikke ville ændre udfaldet af konflikten i Ukraine; de diskuterede således, hvad der ganske enkelt ville være en aggressiv optrapning af krigen mod Rusland.

I London fremgik det af Telegraphs morgen-nyhedsbrev, at nogle krigsherrer er oprørte: “Godmorgen. Det er kommet frem, at Tyskland ved et uheld har lækket britiske militære hemmeligheder til Rusland ved at bruge standard videotelefonteknologi til at diskutere missiler i Ukraine. Chefen for Luftwaffe fortalte officerer fra luftvåbnet og en general, der ringede ind fra sit hotelværelse, hvordan britiske og franske embedsmænd leverede Storm Shadows til ukrainske soldater. Han sagde også, at britiske tropper var “på landjorden”, en yderst følsom detalje, der allerede har forårsaget splittelse og interne stridigheder blandt NATO-allierede.”

Foto: Wikimedia Commons

Få centimeter fra krigens afgrund

Den 3. marts 2024 (EIRNS) – Der foregår en farlig optrapning af begivenheder rundt om i verden, som, hvis de ikke stoppes, hurtigt vil bringe verden på randen af en atomar verdenskrig. Den lækede lydfil med tyske militære embedsmænd, der konspirerer om en øget tysk rolle i militære operationer – ikke kun på ukrainsk territorium, men også i Rusland – har ændret situationen betydeligt og har gjort de vestlige leders påstande om, at de forsøger at undgå en direkte krig med Rusland, til skamme.

Det ser ud til, at budskabet endnu ikke er blevet forstået, da retorikken om et atomvåbenkapløb kun bliver større og større, tilsyneladende uden tanke for den fare, det repræsenterer. Finlands nye præsident, Alexander Stubb, har sagt, at "Finland skal have en reel atomafskrækkelse," hvilket i øjeblikket er forbudt ifølge finsk lov. Andre, såsom Peter Dickinson fra Atlantic Council, har afvist alle advarsler om en optrapning i denne retning, og insisteret på at Vesten må "gøre front" mod Putin. "Autokrater over hele verden vil tage Putins succes i Ukraine til efterretning og drage de logiske konklusioner for deres egne udvidelsesplaner," skrev Dickinson. Denne pointe blev gentaget af det Washington-baserede Institute For the Study of War.

Rusland har igen og igen udtalt, at der findes røde linjer, og at de ikke vil tøve med at forsvare sig. Disse modsatrettede udtalelser fra vestlige ledere viser, at de enten er dybt

uvidende eller fuldstændig sindssyge – i begge tilfælde udgør de en ekstrem fare for verden, som der må handles på.

Situationen forværres af det igangværende folkemord i Gaza, som risikerer at udløse konflikt og blodsudgydelser i hele Sydvestasien. Israels nylige ændring i politik, hvor man gik fra et langvarigt forhold til Rusland til nu at placere dem sammen med Iran, Hamas og de “globale destabiliserende kræfter”, er bemærkelsesværdig i denne henseende. Husk på, at Israel har et ikke bekendtgjort arsenal af atomvåben.

Denne situation kan ikke blive ved med at eksistere. Enhver, der ikke er følelsesløs over for virkeligheden, vil føle denne ubændige spænding, som ikke vil forsvinde, selvom man ignorerer eller undertrykker den.

Den afdøde pilot Aaron Bushnell følte dette og bragte det ultimative offer i håbet om at få andre til også at mærke det. De hundredtusinder, der marcherede i gaderne lørdag den 2. marts for Rafah og Gaza, følte det også – og det var kun passende, at mange af demonstrationerne omfattede mindesmærker for Bushnell. Det står nu klart, at USA's, Tysklands og andre vestlige nationers værdighed må genoprettes, og det skal ske hurtigt. Det er helt klart, hvad Bushnell ville have ønsket.

Men værdighed opnås kun, når man rejser sig op og nægter at acceptere den nedværdigelse, ydmygelse og næsten kriminelle medskyldighed, som er blevet påtvunget os. Opgaven er at konfrontere den fare, som USA og verden står over for, og vælge at handle – at gribe ind.

Et afgørende redskab i den forbindelse er visionen om en smuk fremtid for Israel-Palæstina, som LaRouches Oase-plan for Sydvestasien repræsenterer – et forslag, som et genoprettet USA og Vesten kunne spille en uvurderlig rolle i at gennemføre. Få den ud overalt, og forsvare den fremtidige værdighed, som din nation må være indbegrebet af.

Foto: CC/National Museum of the U.S. Navy

**Video: Atomkraftens
renæssance og dens brug for
Oase-planen og
international økonomisk
udvikling v/ Thomas Grønlund
Nielsen.**

**2. del af vores møde den 2.
marts 2024.**

Thomas Grønlund Nielsen er cand. scient. i fysik fra Niels Bohr Institutet.

Forfatter til atomkraft trilogi:

- "Niels Bohr må vende sig i sin grav" (2013)
- "Den Grønne Atomkraft" (2018)
- "Den grimme atomælling" (2022)

Den nødvendige amerikanske

reaktion på Putin

Ikke korrekturlæst

2. marts 2024 (EIRNS) – To gange i løbet af februar adresserede den russiske præsident Vladimir Putin direkte et påtrængende strategisk spørgsmål til USA's befolkning og dets ledere. Første gang, i løbet af sit interview med journalisten Tucker Carlson den 6. februar, bemærkede Putin, at hele sanktions- og krigspolitikken mod Rusland havde givet bagslag for USA:

” Er I overhovedet klar over, hvad der foregår eller ej? Er der nogen i USA, der indser dette? Hvad er det, I gør? I afskærer jer selv. Det siger alle eksperter. Spørg enhver intelligent og tænkende person i USA, hvad dollaren betyder for USA, men I dræber den med jeres egne hænder... De værktøjer, som USA bruger, virker ikke. Man er nødt til at tænke over, hvad man skal gøre. Hvis denne erkendelse kommer til de herskende eliter, ja, så vil statens førstemand [præsidenten, red.] handle i forventning om, hvad vælgerne og de mennesker, der træffer beslutninger på forskellige niveauer, forventer af denne person. Så vil noget måske ændre sig.” Adspurgte om diskussioner mellem USA og Rusland, svarede Putin: ”Hvem er der at tale med? Jeg forstår det bare ikke. Vi er klar til at tale. Men med hvem? Hvor er garantierne? Der er ingen.”

Den 29. februar advarede Putin i sin årlige tale til Ruslands føderale forsamling om konsekvenserne af den erklærede trussel om at sende NATO-tropper for at styrke de svindende ukrainske styrker på landjorden i landet: ”Vi husker skæbnen for dem, der engang sendte deres tropper til vores lands territorium. Men nu vil konsekvenserne for eventuelle indtrængere være meget mere tragiske. De må i sidste ende forstå, at vi også har våben – ja, de ved det, har jeg lige sagt – som kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu

for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Forstår de det, eller hvad?"

Hvad har USA's og andre vestlige elitors reaktion været på Putins insisterende opfordringer til dialog for at bringe planeten tilbage fra randen af en atomkrig? Intet, der bare falder i kategorien rationelt.

1. NATO's vicegeneralsekretær Mircea Geoana afviste Putins advarsler som et bluffnummer. "Vi ser ikke nogen overhængende trussel om, at Rusland vil bruge disse våben." Hans kommentarer var mere "logikken i psykologisk intimidering end reelle hensigter." New York Times var enig i, at "Putin gentagne gange har fremsat skjulte atomtrusler mod Vesten."

2. Den franske præsident Emmanuel Macron fastholdt sit forslag om at sætte tropper ind i Ukraine og gentog den 29. februar, at hans ord herom på et møde den 26. februar mellem omkring 20 europæiske ledere i Paris var blevet "vejret, gennemtænkt og målt." Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin fortalte ligeledes House Armed Services Committee den 28. februar, at "helt ærligt, hvis Ukraine falder, tror jeg virkelig, at NATO vil være i kamp med Rusland."

3. Den chokerende, lækede telefonsamtale mellem tyske militære topledere, hvor de diskuterede måder og midler til at udføre et angreb på Kertj-broen, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev indrømmet at være "autentisk" af det tyske forsvarsministerium, ifølge rapporter i Spiegel og Welt. Formanden for den russiske Duma Vyacheslav Volodin spurgte i et opslag på sin Telegram-kanal, om den tyske kansler Olaf Scholz er klar over, at "disse handlinger vil kræve, at Rusland udfører gensidige angreb."

Det er svært at overdrive den ekstreme fare, der ligger i den kollektive sindssyge, som vestlige reaktioner som disse viser over for den rødglødende strategiske situation og præsident

Putins gentagne opfordringer til en dialog med fornuftige kræfter i Vesten.

Det står i kontrast til den måde, hvorpå centrale ledere i det Globale Syd, såsom Sydafrikas Cyril Ramaphosa og Brasiliens Lula de Silva, har udvist moral og statsmandskunst ved at kræve de nødvendige politiske ændringer – i Gaza, Ukraine, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Bolden er nu på USA's og de europæiske nationers banehalvdel. Bred, synlig støtte til Lyndon LaRouches Oasis-plan for Mellemøsten er et godt sted at starte. Brasiliens præsident Lula gav den 18. februar udtryk for, hvad de millioner af mennesker, der går på gaden i Vesten, tænker, hvad enten de protesterer mod folkemordet i Gaza eller mod den økonomiske politik, der slår dem ihjel, da han advarede om, at "enten ændrer de politiske ledere deres adfærd over for borgerne, eller også vil borgerne ende med at ændre den politiske klasse."

Forøg vores indsats, opfordrer Helga Zepp-LaRouche til fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Det er 39. uge i træk, at vi mødes. Tak til alle for at være med. Vi har mange nye folk med, så velkommen. Vi sætter stor pris på alt det samarbejde,

vi har. Mange af os kommer fra hele verden og fra mange forskellige organisationer. Vi har arbejdet sammen i de sidste 39 uger for at skabe ægte fred i verden.

Jeg har lagt dagsordenen ud i chatten. Der vil være en række personer, som vi har udpeget til at holde oplæg, og derefter vil vi gå over til en rapport-session og en åben diskussion. Det vil være programmet for i dag. Med det vil jeg gerne give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne ønske jer alle sammen velkommen. Desværre tror jeg, at vi er nødt til at fordoble eller tidoble vores indsats, fordi situationen går fra at være forfærdelig til at blive værre og farligere. Man har indtryk af, at mange af etablissementets folk er fuldstændig gale. Hvorfor jeg siger dette, vil blive klart, når jeg gennemgår de forskellige krisesteder.

Jeg bør naturligvis starte med den seneste forfærdelige massakre, som angiveligt eller tilsyneladende fandt sted i Gaza City, hvor der for to dage siden udspillede sig en utrolig scene, hvor der endelig ankom nogle lastbiler med mad til de sultende mennesker. Da folk så løb hen til lastbilerne, opstod der tilsyneladende en situation, hvor IDF-styrkerne dræbte 120 mennesker og sårede 750. Israelerne hævder naturligvis, at de blev angrebet. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan sultende mennesker, som ifølge alle rapporter er ved at dø, kan udgøre en trussel mod en stærkt bevæbnet hær, som er udstyret med alle former for forsvarsværker. Men under alle omstændigheder skete denne massakre. Naturligvis er det bare det seneste kapitel i en forfærdelig situation. Og i FN's Sikkerhedsråd var det igen USA, der ikke engang gik med til at udtale sig om det. Nu er situationen selvsagt, hvad der skal ske med disse mennesker. Råbet om en humanitær våbenhvile bliver højere og højere, selv regeringschefer som Macron fra Frankrig og mange andre kræver det. Men situationen er helt

ubeskrivelig. Dette skete kun en eller to dage efter, at Aaron Bushnell fra det amerikanske luftvåben satte ild til sig selv foran den israelske ambassade i Washington, hvilket er en måde at udtrykke, hvad han følte, sig i stand til at gøre.

Nu er vi naturligvis nødt til at gøre meget mere for at vende og stoppe denne situation. Desværre vil Den Internationale Domstol, som hørte vidneudsagn fra 50 nationer fra 19.-26. februar, sandsynligvis først afsige en dom til sommer. Så det vil ikke være effektivt i den umiddelbare situation. Hvis muren til Egypten bliver åbnet, og palæstinenserne bliver drevet over grænsen, åbner det også et vindue for en større krig i Mellemøsten, for i Camp David-aftalerne blev det meget klart defineret i fire militære zoner, hvad Egypten og Israel kan gøre i hver af disse fire zoner. Og hvis der sker en overtrædelse af denne aftale, hvilket kan ske meget hurtigt nu, kan det ikke udelukkes, at Egypten vil bryde Camp David-aftalerne og åbne en situation, der meget hurtigt kan føre til en større krig.

Så dette er en af grundene til – og jeg håber, at vi kan diskutere dette i vores diskussionsperiode – hvorfor vores kampagne for at sætte Oasis-planen på den internationale dagsorden er mere presserende end nogensinde før. Situationen er så håbløs, at medmindre man indgyder håb og får alle kræfter i hele Sydvestasien til at arbejde for en sådan løsning med økonomisk udvikling for alle, er det næsten umuligt at se, hvordan nogen anden tilgang kan afhjælpe situationen.

Det er kun én af situationerne. Den anden store front omkring Ukraine eskalerer også massivt, og jeg ved ikke, hvilken situation der er værst. Måske bringer situationen i Ukraine os endnu hurtigere til en mulig global krig, for hvis man bare genfortæller de seneste dages begivenheder, så var der en konference om Ukraine i Frankrig, hvor præsident Macron foreslog at sende NATO-tropper ind i Ukraine. Det blev naturligvis afvist af den tyske kansler Scholz, som sagde, at

der ikke ville blive sendt tyske tropper til Ukraine, og at ingen andre NATO-tropper skulle sendes af sted. Men han var under enormt pres for at give grønt lys til at sende det tyske Taurus-krydsermissil til ukrainerne. Det nægtede han med det argument, at krydsermissilet har en rækkevidde på mere end 500 km og derfor kan nå dybt ind på russisk territorium, hvilket ville udgøre en rød linje, som han mener, man ikke har råd til at overskride.

Den tidligere leder af NATO's militærkomité og generalinspektør for den tyske hær, general Harald Kujat, gav et interview i Deutschlandfunk radio, hvor han sagde, at der allerede er tre lande, der har tropper på jorden i Ukraine. Han nævnte ikke navnene på landene, men vi formoder, at det er amerikanere, briter og franskmænd. Kujat sagde også, hvor farlig situationen er, hvilket man kan se ved, at hvis den drone, der for lidt siden nåede Engels-luftbasen i Rusland, blot havde ramt en meget kort afstand fra, hvor den gjorde, kunne den have ramt nogle af de atombevæbnede jagerfly. Det ville ifølge Kujat have betydet, at diskussionen mellem Kujat og interviewereren ikke ville have fundet sted; den indlysende implikation er, at vi alle ville være døde.

Det er klart, at Putin i sin årlige tale til den føderale forsamling sagde, at Vesten skal være klar over, at hvis de bliver ved med at presse på, kan det komme så vidt, at Rusland vil bruge atomvåben. De vestlige medier har som sædvanlig fuldstændig afvist det og sagt: "Tag det ikke alvorligt. Han snakker bare, han siger altid disse ting. Ingen skal tage det alvorligt." Men det er fuldstændig vanvittigt, for hvis man bliver ved med at presse og skubbe, tror jeg, vi nærmer os den grænse, hvor det meget hurtigt vil være for sent.

Der er en ubekræftet rapport, hvilket jeg normalt ikke bruger, men den ser ret troværdig ud. Nemlig at chefredaktøren for RT, Margarita Simonyan, netop har offentliggjort en erklæring, hvor hun hævder, at hun fik fat i et bånd, som hun fik af en person i militæret, der optog en samtale mellem tyske

officerer fra den 19. februar, hvor de diskuterede, hvad der skulle til, og hvordan Tyskland ville ødelægge Kertj-broen [der forbinder Krim med det russiske fastland]. At det ville kræve 10 eller måske 20 missiler at gøre det. Under alle omstændigheder er der ifølge denne rapport en officiel anmodning fra Maria Zakharova fra det russiske udenrigsministerium til den tyske regering, hvor hun kræver en forklaring på hele denne affære. Jeg ved ikke, om det er sandt; det kan være fake news. Men på den anden side har det et semi-officielt præg. Hvis det rent faktisk er sandt, at tyske officerer skulle være involveret i at diskutere dette i form af seriøs planlægning, ville vi være i en endnu mere forfærdelig katastrofe.

Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at vække verden i endnu højere grad, end vi allerede gør nu, for vi er på randen af at glide ind i Tredje Verdenskrig. Jeg mener, at det skal være en offentlig diskussion, og der skal være flere mennesker, der giver udtryk for det, så vi ikke, som i 1914, går i søvne ind i Første Verdenskrig. Men vi skal i det mindste have en offentlig diskussion om, hvorfor det er fuldstændig vanvittigt, og hvorfor vi meget hurtigt skal bevæge os fra denne geopolitiske konfrontation til et samarbejde. Der skal være en bred opfordring til diplomatiske løsninger, både i Ukraine og med hensyn til Sydvestasien. Kina har lagt omfattende fredsplaner for begge situationer. For Ukraines vedkommende har de allerede for mange måneder siden fremlagt et 12-punkts program for, hvordan situationen kan afdramatiseres. General Kujat og Horst Teltschik, Peter Brandt og Hajo Funke har også fremsat et forslag om Ukraine. Med hensyn til Sydvestasien har Kina ligeledes fremsat et forslag om en omfattende fredskonference for Mellemøsten, som hurtigst muligt skal sættes på dagsordenen.

Jeg tror, det er det spændingsfelt, vi befinder os i, og forhåbentlig kan vi mobilisere denne gruppe til at formere sig og blive endnu mere aktiv, så vi får en absolut stærk

fredsbevægelse internationalt.

Den eneste gode nyhed – jeg ved ikke, om jeg kan kalde det det, men jeg tror det – er, at George Galloway lige har vundet et sæde i det britiske parlament på Gazas liste. Han slog både Tory- og Labour-kandidaterne, og det tror jeg også er med til at bringe et nyt element ind i situationen, især i lyset af det nylige primærvalg i Michigan, hvor der var en betydelig andel af arabiske og muslimske mennesker, der stemte "uengageret" for at give budskabet til Biden om at ændre politikken i forhold til regionen. Så det er ikke håbløst; man kan gøre noget. Men jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det, vi er i gang med, enormt.

Bemærkninger under diskussionen:

Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg desværre ikke, at der er nogen anden vej end at forblive fredelig. For i det øjeblik vi begynder at blive voldelige, tror jeg, at vi mister den moralske autoritet til at være fredsbevægelsen. For hvis man begynder at bruge de samme midler som de mennesker, der begår disse grusomheder, så vil hele sagen være tabt. Jeg tror, det er det, Mahatma Gandhi og Martin Luther King lærte os, og jeg vil meget gerne understrege, at selvom man nogle gange har en tendens til at blive frustreret, så tror jeg, at vi hellere skal tænke på kreative måder at mangfoldiggøre os på og få flere og flere mennesker involveret i denne indsats.

Det andet spørgsmål: Jeg tror, at mange mennesker tror, at det er den zionistiske lobby, der kontrollerer USA. Men min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hævdede altid meget eftertrykkeligt, at det er omvendt. At det er det anglo-amerikanske establishment, der bruger Israel som en håndgranat, de kan kaste ind i situationen, når de har brug for det. Og hvad er den overordnede situation? Alt dette hænger i virkeligheden sammen med, at det neoliberale finanssystem tydeligvis er ved at skrumpe. Det er ved at kollapse, økonomien er på vej ned – især i Europa – mens Asien er på vej op. Det er ikke kun Kina,

men det er Kina, Indien, Indonesien og BRIKS-landene. Den egentlige årsag er, at Wolfowitz-doktrinen, projektet for et nyt amerikansk århundrede, som er det, de neokonservative i ledtog med det britiske establishment fremlagde som svar på Sovjetunionens sammenbrud i perioden 1988-91. Grundlæggende besluttede de at gå efter en unipolær verden baseret på ideen om at styre verden som et imperium baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold, da der var mulighed for at skabe en fredsorden. Det er det, der er på spil her.

Vi har lige nu en situation, hvor hele EU, og desværre især Tyskland, har mistet al suverænitet. De er bare dette imperiums puddelhund, og de ser absolut på det voksende Asien, det voksende Globale Syd, den voksende Globale Majoritet som noget, der skal inddæmmes eller endda ødelægges. Det er virkelig det, der foregår der, så derfor – og man får virkelig skylden, hvis man siger det, men det er så langt ude, at hvis man ikke skaber klarhed, hvor skal det hele så ende? Situationen i Ukraine og også det, der sker i Sydvestasien, er blot afledninger af denne overordnede indsats. Hvad sker der med Sydvestasien? Hvad var situationen før den 7. oktober? Der var kun tre store lande, der sluttede sig til BRIKS+ – Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Der var udsigt til udvikling i regionen gennem BRIKS, Bælte & Vej Initiativet, og der var faktisk udsigt til fred på grund af den historiske tilnærmelse, som Kina havde forhandlet på plads mellem Iran og Saudi-Arabien. Det er alt sammen gået i vasken lige nu, medmindre vi sætter det på dagsordenen igen, og det er derfor, vi skubber så kraftigt på Oasis-planen. Fordi kræfterne for fred er nødt til at blive mere dominerende, og ideen om fred gennem udvikling er det eneste håb, jeg kan se for, hvordan vi kan påvirke situationen i Israel, fordi israelerne også burde have en interesse i at have en fredelig og fremgangsrig region i stedet for at have den ene bølge af terrorisme efter den anden. Så ideen om at bevæge sig tilbage til ideen om regional udvikling er det eneste håb.

Men jeg tror, man må erkende, at den egentlige årsag til alt dette er geopolitik; idéen om, at man for at forsvare anglosfæren, for at forsvare det såkaldte Vesten, er nødt til at dæmme op for Asiens fremgang, fremgangen for det globale flertal. Medmindre vi overvinder den tankegang og bevæger os over i et nyt paradigme, hvor vi etablerer et samarbejde mellem det Globale Nord, det kollektive Vesten så at sige, og den Globale Majoritet, så er det det store spring, vi er nødt til at gøre.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at jeg først og fremmest vil sige til [navn redigeret], at jeg studerer dit forslag, og jeg vil svare om en dag eller deromkring, og måske kan vi tage det op i næste uge. Jeg er ked af, at jeg ikke har indarbejdet det helt endnu.

Ellers kan jeg kun sige, at hvis alle de deltagere, der var med i denne diskussion i dag, ville gå ud og virkelig forsøge at gøre en kæmpe indsats. Jeg ved, at I alle har organiseret jer og forsøgt at kontakte folk, men mediekontrollen i Tyskland – og dette er et svar til [navn redigeret] – Tyskland er nu som et fuldstændig hermetisk lukket land, hvor man ikke kan udtale sig om noget som helst. Man kan ikke engang rapportere om, hvad der sker. Der er en fuldstændig mediekontrol. Hvis nogen siger noget, selv at der er sket en massakre, da Bushnell-selvbrændingen fandt sted, kiggede jeg i de tyske medier, og det tog næsten en dag, før den første lille nyhed dukkede op, og så blev den straks begravet et eller andet sted i de ikke-vigtige nyheder. Så jeg tror, vi er nødt til virkelig at bekæmpe krigsmaskinens forsøg på at bevare kontrollen over fortællingen. Jeg tror, at de etablerede figurer – i det mindste dem, der er de såkaldte atlantikere – er så fast besluttede på at optrappe dette. Jeg ved ikke, hvad der foregår i deres hoveder, for det er, som om de er fuldstændig uvidende om, at dette faktisk kan føre til atomkrig. Da Kujat sagde, at hvis denne drone havde ramt bare

et par kilometer fra, hvor den ramte, ville vi alle være døde. Det var minutter, sekunder fra at være en atomulykke. Det er sådan, den krudttønde er, som vi sidder på. Hele mediekontrollen forsøger at få den almindelige befolkning til ikke at ane noget, de ved ikke, hvor farligt det er. Jeg tror, vi er nødt til at gøre en gigantisk indsats. Når de igen siger, at Putin siger, at vi ikke ønsker en krig mellem NATO og Rusland, men hvis I bliver ved med at presse på, så har vi disse våben, og vi vil bruge dem. De siger: "Det betyder ikke noget, han taler bare til et hjemligt publikum," eller noget i den stil. Jeg tror, at vi på en eller anden måde må sørge for, at flere mennesker virkelig er opmærksomme på denne fare. Det kan kun lade sig gøre, hvis hver person i dette opkald forsøger at få gennembrud i forhold til at få stemmen hørt.

Hvad angår Oasis-planen, hvis vi kunne få et dusin nobelprisvindere til at komme ud og sige: "Dette drab må stoppe. Vi har brug for en plan for udvikling, og der findes en plan, som er Oasis-planen." Eller få et par andre prominente personer til at sige det, så det kommer ud i nyhederne. Jeg tror, det ville gøre en forskel, for hvis folk begyndte at sige, at der faktisk er en måde at løse denne forfærdelige udvikling på, som kun kan føre til mere ødelæggelse. Jeg tror, at hvis vi ikke stopper drabene på palæstinenserne, og det fortsætter i Egypten, Jordan, Libanon og Iran, så er vi snart i Tredje Verdenskrig på grund af situationen i Sydvestasien. Og vi sidder allerede på krudttønden i forhold til Ukraine, så jeg tror, at hvis vi virkelig gør en gigantisk indsats og siger, at vi i næste uge skal have et mål om, at vi i løbet af de næste par dage hver især kontakter fem organisationer eller fremtrædende personer og bringer dem med i næste uge. Vi bør få folk til at udtale sig offentligt til fordel for Oasis-planen. Hvis vi får f.eks. en præsident eller fem statsministre eller et parlament til at stemme om Oasis-planen, eller som jeg sagde, en gruppe nobelprisvindere, parlamentarikere, så kan vi få det til at ske. Vi er nødt til på en eller anden måde at bryde igennem

denne kontrol af fortællingen, og jeg vil virkelig opfordre alle i dette opkald til at forpligte sig til, at vi katalyserer hele denne IPC-organisering til en højere størrelsesorden, for det er det, der er brug for.

Massakre i Gaza: IDF åbner ild mod sultende palæstinensere, bekymrede for mad

Ikke korrekturlæst

29. februar 2024 (EIRNS) – Tusindvis af udsultede palæstinensere samledes ved et maduddelingssted tidligt i morges i det vestlige Gaza By, da en sjælden leverance af mad ankom. I løbet af få øjeblikke opstod der en massakre med mindst 104 døde og omkring 760 sårede, ifølge det palæstinensiske sundhedsministerium. Selvom der er forskellige ufuldstændige rapporter, er det tydeligt, at Israels forsvarsstyrker affyrede deres våben, herunder droner og tanks, og at nødhjælpslastbilerne og den sultende menneskemængde skyndte sig væk, hvilket forårsagede endnu flere skader.

En tidlig IDF-rapport refererede ikke til nogen israelsk beskydning og sagde kun til CNN, at "Gazas indbyggere ... plyndrede de forsyninger, der blev leveret. Under hændelsen blev dusinvis af gazanere såret som følge af skub og tramp."

Senere fortalte en israelsk embedsmand CNN, at IDF-tropperne faktisk skød med skarpt. CNN citerede embedsmanden for at

sige, at "folkemængden nærmede sig styrkerne på en måde, der udgjorde en trussel mod tropperne, som reagerede på truslen med skarp ild. Hændelsen er ved at blive gennemgået."

Endelig sagde den israelske talsmand Avi Hyman til journalister, at de mennesker i Gaza, der blev dræbt, mens de ventede i kø på humanitær hjælp, "naturligvis er en tragedie, men vi er ikke helt sikre på detaljerne endnu... På et tidspunkt blev lastbilerne overfyldt, og chaufførerne, som var civile chauffører fra Gaza, pløjede ind i menneskemængden og dræbte i sidste ende, så vidt jeg har forstået, snesevis af mennesker. Jeg har ikke noget mere konkret at sige om det. Det er ved at udvikle sig."

I bedste fald er det hensynsløs ligegyldighed, efter at man bevidst har udsat en halv million eller flere palæstinensere i det nordlige Gaza for langvarig hungersnød og for flere uger siden fratog lastbilleverancerne den Hamas-politistyrke, der havde sørget for sikkerhed og orden i en desperat situation. Men at bevæbnede IDF-tropper fortolker desperate, sultende menneskers handlinger som at nærme sig tropperne "på en måde, der udgjorde en trussel mod tropperne," er ikke kun hjerteløst og grusomt, det afslører også, at israelerne i Gaza ser palæstinensiske mænd, kvinder og børn som ynkelige dyr. Dette er tilfældet, uanset hvilken "gennemgang" der måtte blive foretaget. Det var en massakre, der ventede på at ske.

CNN rapporterede, at dødstallet og antallet af sårede forventes at stige, da mange lig og mennesker stadig ligger på gaden, og ambulancerne har svært ved at nå frem til de nødstedte, fordi murbrokker spærrer vejen.

En erklæring fra B'Tselem, en israelsk menneskerettighedsgruppe, siger, at palæstinenserne lider på grund af "den humanitære krise, som Israel med vilje har skabt... Uanset om de blev skudt eller trampet ihjel, er det at åbne ild mod civile med vilje en alvorlig overtrædelse af international lov og udgør en krigsforbrydelse. Det er især

alvorligt, når man tænker på, at tusindvis af mennesker tigger om hjælp.” Oxfam, den internationale velgørenhedsorganisation, udtalte: “Israels bevidste angreb på civile efter at have udsultet dem er en grov overtrædelse af internationale humanitære love og vores medmenneskelighed.”

Saudi-Arabiens udenrigsministerium fordømte Israel for “at angribe forsvarsløse civile” og opfordrede det internationale samfund til at “indtage en håndfast stillingtagen ved at forpligte Israel til at respektere international humanitær lov.” Jordans udenrigsminister Ayman Safadi kritiserede, hvad han kaldte en “uhyrlig handling” og opfordrede verdens ledere til at gøre en større indsats for at beskytte palæstinenserne. FN’s Sikkerhedsråd har behandlet massakren i dag.

Foto: Credit: IDF Facebook page

Vil du have nogle gode nyheder? Lav dem venligst!

Ikke korrekturlæst

29. februar 2024. “Og alt det, de kommer med nu, hvordan de skræmmer hele verden, at alt dette virkelig truer med en konflikt ved anvendelse af atomvåben, og derfor ødelæggelsen af civilisationen...” Den russiske præsident Putin fortalte den russiske føderale forsamling. “Forstår de ikke det, eller hvad?”

“Eller hvad,” synes at være svaret, i hvert fald for mange NATO-lederes vedkommende. “Åh, Putin mener det ikke alvorligt,” insisterer de. “Han bluffer bare. Bare rolig, han skal nok give sig,” siger de og gør deres bedste for ikke at

gøre status over de to års konflikt i Ukraine, hvor et uundgåeligt russisk nederlag ifølge dem altid har været lige om hjørnet.

Tænk bare på, hvad der kunne være sket, hvis droneangrebet på den russiske Engels-luftbase i slutningen af 2022 – et angreb affyret fra ukrainsk territorium – havde beskadiget eller sat en del af Ruslands strategiske atomvåben ud af drift. Det kunne have været begyndelsen på en atomudveksling, og vi har måske kun heldet at takke for, at det ikke blev sådan.

Vi har brug for mere end held! Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.

“Det er indlysende, at det er nødvendigt at arbejde på at danne en ny kontur af lige og udelelig sikkerhed i Eurasien inden for en overskuelig fremtid,” sagde Putin i den ovennævnte tale.

Og det angloamerikanske NATO-lands kollapsende formuer viser store dele af verden, inklusive og ud over det Globale Syd, at en ny verdensstrategisk og udviklingsarkitektur er afgørende for den globale menneskeheds fortsatte overlevelse og blomstring:

De tiltagende sanktioner, der er designet til at “tvinge Rusland i knæ” og undertrykke Kinas vækst, har i stedet haft den effekt, at de har drevet nationer væk fra anvendelsen af dollar og euro i deres handel. Selvom de store mængder dollar-denomineret gæld i verden udelukker en hurtig tilbagetrækning, er tendensen mod af-dollarisering klar. Som Putin udtrykte det i sin tale: “Desuden er Vesten selv ved at bringe sine egne valutaer og banksystemer i miskredit – de saver den gren over, som de har siddet på i årtier.”

Og den igangværende pulverisering af Gaza – eksemplificeret ved det seneste drab eller sårede af hundredvis af palæstinensere, der forsøgte at få mad udleveret i Gaza City – har udløst et internationalt ramaskrig. Halvtreds nationer og

tre internationale organisationer talte under de mundtlige høringer, som Den Internationale Domstol afholdt den 19.-26. februar om den israelske besættelse af palæstinensisk land, og der blev indgivet 57 skriftlige erklæringer. Nogle eksempler:

– “Ingen stat begår ustraffet annektering og apartheid, undtagen – ser det ud til – Israel ... Israel må tvinges til at opføre sig som alle civiliserede nationer. Stop med at overtræde international lov og FN’s resolutioner!” udtalte ambassadøren fra Belize.

– Israels “ulovlige besættelse og dens grusomheder skal stoppe og bør ikke normaliseres eller anerkendes,” sagde Indonesiens udenrigsminister.

– “Vi ... fornemmer, ser, hører og føler det israelske regimes umenneskelige, diskriminerende politik og praksis som en endnu mere ekstrem form for apartheid, der blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land,” sagde den sydafrikanske ambassadør.

– Rusland og Kina talte på vegne af den palæstinensiske sag.

Det var kun gennem samarbejde mellem, i det mindste, USA, Kina og Rusland, at rammerne for en succesfuld implementering af LaRouches “Oasis Plan” for fred og udvikling i Israel, Palæstina og hele regionen kunne realiseres.

Det er på tide, at der kommer flere gode nyheder fra nationerne i det anglo-amerikanske NATO! De forpinte budskaber fra dem, der ikke kan bære at være en del af den ødelæggelse, der finder sted i Gaza – i så ekstreme former som Aaron Bushnells – kan bringes til en højere enhed, som et kor for en ny vej frem, for en aktiv, bevidst fred.

LaRouche-bevægelsen og LaRouche-kandidaterne har gjort det til deres opgave at opbygge dette kor, at skabe gode nyheder. Hvad godt kan du gøre, som du kan dele med andre?

Foto: President Putin addresses the Federal Assembly.
kremlin.ru